

Dziennik Urzędowy C 167

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

Tom 52

18 lipca 2009

<u>Powiadomienie nr</u>	Spis treści	Strona
-------------------------	-------------	--------

IV Zawiadomienia

ZAWIADOMIENIA INSTYTUCJI I ORGANÓW UNII EUROPEJSKIEJ

Trybunał Sprawiedliwości

2009/C 167/01	Ostatnia publikacja Trybunału Sprawiedliwości w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i> Dz.U. C 153 z 4.7.2009.....	1
---------------	--	---

V Ogłoszenia

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

Trybunał Sprawiedliwości

2009/C 167/02	Sprawa C-214/08 P: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 20 maja 2009 r. — Philippe Guigard przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich (Odwołanie — Skarga o odszkodowanie — Warunki powstania odpowiedzialności umownej i odpowiedzialności pozaumownej Wspólnoty — Artykuły 313 ust. 2 lit. k), 314 i 317 lit. a) czwartej konwencji z Lomé zmienionej umową podpisaną na Mauritiusie)	2
---------------	---	---

PL

2009/C 167/03	Sprawa C-535/08: Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 26 marca 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia — Włochy) — Maria Catena Rita Pignataro przeciwko Ufficio Centrale Circostrizionale c/o Tribunale di Catania, Ufficio Centrale Regionale per l'elezione del Presidente dell'Assemblea Regionale Siciliana c/o Corte d'Appello di Palermo, Assemblea Regionale Siciliana, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Interno, Ministero dell'Economia, Andrea Vitale, Antonino Di Guardo, Fabio M. Mancuso (Warunki wybieralności w wyborach regionalnych — Wymóg posiadania miejsca zamieszkania w danym regionie — Artykuły 17 WE i 18 WE — Prawa podstawowe — Brak związku z prawem wspólnotowym — Oczywisty brak właściwości Trybunału)	2
2009/C 167/04	Sprawa C-148/09 P: Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (druga izba) wydanego w dniu 10 lutego 2009 r. w sprawie T-388/03 Deutsche Post AG i DHL International przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, wniesione w dniu 24 kwietnia 2009 r. (faks z dnia 22 kwietnia 2009 r) przez Królestwo Belgii	3
2009/C 167/05	Sprawa C-151/09: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de lo Social Único de Algeciras (Hiszpania) w dniu 28 kwietnia 2009 r. — Federación de Servicios Públicos de la UGT (UGT-FSP) przeciwko Ayuntamiento de la Línea de la Concepción, María del Rosario Vecino Uribe i inni oraz Ministerio Fiscal	3
2009/C 167/06	Sprawa C-152/09: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Schwerin (Niemcy) w dniu 4 maja 2009 r. — André Grootes przeciwko Amt für Landwirtschaft Parchim	4
2009/C 167/07	Sprawa C-155/09: Skarga wniesiona w dniu 4 maja 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Greckiej	4
2009/C 167/08	Sprawa C-168/09: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Milano (Włochy) w dniu 12 maja 2009 r. — Flos SpA przeciwko Semeraro Casa e Famiglia SpA ..	5
2009/C 167/09	Sprawa C-172/09: Skarga wniesiona w dniu 13 maja 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej	5
2009/C 167/10	Sprawa C-174/09: Skarga wniesiona w dniu 14 maja 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej	6
2009/C 167/11	Sprawa C-183/09: Skarga wniesiona w dniu 26 maja 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Greckiej	6
2009/C 167/12	Sprawa C-184/09: Skarga wniesiona w dniu 26 maja 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Hiszpanii	6
2009/C 167/13	Sprawa C-187/09: Skarga wniesiona w dniu 26 maja 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Zjednoczonemu Królestwu Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej	7
2009/C 167/14	Sprawa C-202/09: Skarga wniesiona w dniu 5 maja 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Irlandii	7
2009/C 167/15	Sprawa C-312/08: Postanowienie prezesa piątej izby Trybunału z dnia 2 kwietnia 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Zjednoczonemu Królestwu Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej	7

<u>Powiadomienie nr</u>	Spis treści (ciąg dalszy)	Strona
2009/C 167/16	Sprawa C-374/08: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 8 kwietnia 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Węgierskiej	8
2009/C 167/17	Sprawa C-418/08: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 27 marca 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Irlandii	8

Sąd Pierwszej Instancji

2009/C 167/18	Sprawa T-152/06: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 9 czerwca 2009 r. — NDSHT przeciwko Komisji (Skarga o stwierdzenie nieważności — Pomoc państwa — Rozporządzenie (WE) nr 659/1999 — Skarga konkurenta — Pisma Komisji do składającego skargę — Istniejąca pomoc — Akt niezaskarżalny — Niedopuszczalność)	9
2009/C 167/19	Sprawa T-179/06: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 3 czerwca 2009 r. — Komisja przeciwko Burie Onderzoek en advies (Klauzula arbitrażowa — Umowy zawarte w ramach programu RACE II oraz specjalnego programu w dziedzinie zastosowań telematyki w interesie publicznym — Zwrot części zapłaconych zaliczek — Kompetencje Sądu — Częściowa niedopuszczalność — Zasada dobrej administracji — Żądanie wzajemne)	9
2009/C 167/20	Sprawa T-189/07: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 3 czerwca 2009 r. — Frosch Touristik przeciwko OHIM — DSR touristik (FLUGBÖRSE) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie unieważnienia — Słowny wspólnotowy znak towarowy FLUGBÖRSE — Data właściwa do zbadania bezwzględnej podstawy unieważnienia — Artykuł 51 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 40/94 (obecnie art. 52 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 207/2009)	10
2009/C 167/21	Sprawa T-22/07: Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 14 maja 2009 r. — US Steel Košice przeciwko Komisji (Skarga o stwierdzenie nieważności — Pomoc państwa — Akt przystąpienia — Warunek nałożony na beneficjenta polegający na stosowaniu limitu sprzedaży produktów z blachy w „rozszerzonej Unii” — Pismo, w którym Komisji dokonała wykładni tego warunku jako mającego zastosowanie do rynków bułgarskiego i rumuńskiego od dnia przystąpienia — Akt niepodlegający zaskarżeniu — Niedopuszczalność)	10
2009/C 167/22	Sprawa T-372/08: Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 20 kwietnia 2009 r. — Murnauer Markenvertrieb przeciwko OHIM — Fitne Gesundheit und Wellness (Notfall Bonbons) (Wspólnotowy znak towarowy — Wniosek o unieważnienie — Wycofanie wniosku o unieważnienie — Umorzenie postępowania)	11
2009/C 167/23	Sprawa T-383/08: Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 23 kwietnia 2009 r. — New Europe przeciwko Komisji (Niedopuszczalność skargi — Oznaczenie strony skarżącej — Osoba prawna prawa prywatnego — Pełnomocnictwo — Oczywista niedopuszczalność — Interwencja)	11
2009/C 167/24	Sprawa T-462/08: Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 21 kwietnia 2009 r. — Winzer Pharma przeciwko OHIM — Alcon (OFTAL CUSI) (Wspólnotowy znak towarowy — Cofnięcie decyzji przez Izbę Odwoławczą — Umorzenie postępowania)	11
2009/C 167/25	Sprawa T-159/09: Postanowienie prezesa Sądu Pierwszej Instancji z dnia 25 maja 2009 r. — Biofrescos — Comércio de Produtos Alimentares, Lda przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich (Postępowanie w sprawie środków tymczasowych — Wniosek o odstąpienie od egzekucji — Wniesienie skargi — Niedopuszczalność — Szkoda finansowa — Brak pilnego charakteru)	12
2009/C 167/26	Sprawa T-127/09: Skarga wniesiona w dniu 15 kwietnia 2009 r. — Abdulrahim przeciwko Radzie i Komisji	12

<u>Powiadomienie nr</u>	Spis treści (ciąg dalszy)	Strona
2009/C 167/27	Sprawa T-160/09: Skarga wniesiona w dniu 20 kwietnia 2009 r. — Winzer Pharma przeciwko OHIM — Alcon (OFTAL CUSI)	13
2009/C 167/28	Sprawa T-162/09: Skarga wniesiona w dniu 24 kwietnia 2009 r. — Würth i Fasteners (Shenyang) przeciwko Radzie	13
2009/C 167/29	Sprawa T-167/09 P: Odwołanie od wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej wydanego w dniu 17 lutego 2009 r. w sprawie F-38/08 Liotti przeciwko Komisji, wniesione w dniu 24 kwietnia 2009 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich	14
2009/C 167/30	Sprawa T-173/09: Skarga wniesiona w dniu 5 maja 2009 r. — Z przeciwko Komisji	15
2009/C 167/31	Sprawa T-175/09 P: Odwołanie od wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej wydanego w dniu 17 lutego 2009 r. w sprawie F-51/08 Stols przeciwko Radzie, wniesione w dniu 27 kwietnia 2009 r. przez Radę Unii Europejskiej	15
2009/C 167/32	Sprawa T-179/09: Skarga wniesiona w dniu 28 kwietnia 2009 r. — Dunamenti Erőmű przeciwko Komisji	16
2009/C 167/33	Sprawa T-189/09: Skarga wniesiona w dniu 12 maja 2009 r. — Poloplast przeciwko OHIM — Polypipe Building Products (P)	17
2009/C 167/34	Sprawa T-190/09: Skarga wniesiona w dniu 13 maja 2009 r. — Longevity Health Products przeciwko OHIM — Performing Science (5 HTP)	17
2009/C 167/35	Sprawa T-192/09: Skarga wniesiona w dniu 14 maja 2009 r. — Amen Corner przeciwko OHIM — Comercio Electrónico Ojal (SEVE TROPHY)	18
2009/C 167/36	Sprawa T-194/09: Skarga wniesiona w dniu 13 maja 2009 r. — Lan Airlines przeciwko OHIM — Air Nostrum (LÍNEAS AÉREAS DEL MEDITERRÁNEO LAM)	18
2009/C 167/37	Sprawa T-196/09: Skarga wniesiona w dniu 25 maja 2009 r. — TerreStar Europe przeciwko Komisji	19
2009/C 167/38	Sprawa T-198/09: Skarga wniesiona w dniu 20 maja 2009 r. — UOP przeciwko Komisji	19
2009/C 167/39	Sprawa T-200/09: Skarga wniesiona w dniu 25 maja 2009 r. — Abertis Infraestructuras przeciwko Komisji	20
2009/C 167/40	Sprawa T-203/09: Skarga wniesiona w dniu 25 maja 2009 r. — Olymp Bezner przeciwko OHIM — Bellido (Olymp)	20
2009/C 167/41	Sprawa T-204/09: Skarga wniesiona w dniu w dniu 25 maja 2009 r. — Olymp Bezner przeciwko OHIM — Bellido (OLYMP)	21
2009/C 167/42	Sprawa T-207/09: Skarga wniesiona w dniu 25 maja 2009 r. — El Jirari Bouzekri przeciwko OHIM — Nike International (NC NICKOL)	21
2009/C 167/43	Sprawa T-208/09: Skarga wniesiona w dniu 26 maja 2009 r. — Mars przeciwko OHIM — Marc (MARC Marlon Abela Restaurant Corporation)	22

IV

(Zawiadomienia)

ZAWIADOMIENIA INSTYTUCJI I ORGANÓW UNII EUROPEJSKIEJ

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

(2009/C 167/01)

Ostatnia publikacja Trybunału Sprawiedliwości w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*

Dz.U. C 153 z 4.7.2009.

Wcześniejsze publikacje

Dz.U. C 141 z 20.6.2009.

Dz.U. C 129 z 6.6.2009.

Dz.U. C 113 z 16.5.2009.

Dz.U. C 102 z 1.5.2009.

Dz.U. C 90 z 18.4.2009.

Dz.U. C 82 z 4.4.2009.

Teksty te są dostępne na stronach internetowych:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 20 maja 2009 r. — Philippe Guigard przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa C-214/08 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Skarga o odszkodowanie — Warunki powstania odpowiedzialności umownej i odpowiedzialności pozaumownej Wspólnoty — Artykuły 313 ust. 2 lit. k), 314 i 317 lit. a) czwartej konwencji z Lomé zmienionej umową podpisaną na Mauritiusie)

(2009/C 167/02)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Philippe Guigard (przedstawiciele: adwokaci S. Rodrigues i C. Bernard-Glanz)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: A. Bordes i F. Dintilhac, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (trzecia izba) z dnia 11 marca 2008 r. w sprawie T-301/05 Guigard przeciwko Komisji, na mocy którego Sąd oddalił skargę wnoszącego odwołanie o naprawienie szkody poniesionej w związku z działaniem Komisji przy przedłużeniu umowy o pracę zawartej z nim w ramach współpracy technicznej między Wspólnotą Europejską a Republiką Nigru finansowanej z Europejskiego Funduszu Rozwoju — Przesłanki odpowiedzialności pozaumownej Wspólnoty — Naruszenie art. 313 ust. 2 lit. k) i 314 czwartej konwencji z Lomé (Dz.U. L 229, s. 1) zmienionej umową podpisaną na Mauritiusie (Dz.U. L 156, s. 3) — Naruszenie obowiązku uzasadnienia i prawa do obrony

Sentencja

- 1) Wyrok Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich z dnia 11 marca 2008 r. w sprawie T-301/05 Guigard przeciwko Komisji zostaje uchylony w zakresie, w którym stwierdzono w nim dopuszczalność skargi M. Guigarda
- 2) Skarga M. Guigarda w sprawie T-301/05 zostaje odrzucona.
- 3) Odwołanie w sprawie M. Guigarda zostaje umorzona.

- 4) M. Guigard zostaje obciążony kosztami postępowania poniesionymi przez Komisję Wspólnot Europejskich przed Trybunałem Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich i przed Sądem Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich.

⁽¹⁾ Dz.U. C 223 z 30.8.2008.

Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 26 marca 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia — Włochy) — Maria Catena Rita Pignataro przeciwko Ufficio Centrale Circostrizionale c/o Tribunale di Catania, Ufficio Centrale Regionale per l'elezione del Presidente dell'Assemblea Regionale Siciliana c/o Corte d'Appello di Palermo, Assemblea Regionale Siciliana, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Interno, Ministero dell'Economia, Andrea Vitale, Antonino Di Guardo, Fabio M. Mancuso

(Sprawa C-535/08) ⁽¹⁾

(Warunki wybieralności w wyborach regionalnych — Wymóg posiadania miejsca zamieszkania w danym regionie — Artykuły 17 WE i 18 WE — Prawa podstawowe — Brak związku z prawem wspólnotowym — Oczywisty brak właściwości Trybunału)

(2009/C 167/03)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Maria Catena Rita Pignataro

Strona pozwana: Ufficio Centrale Circostrizionale c/o Tribunale di Catania, Ufficio Centrale Regionale per l'elezione del Presidente dell'Assemblea Regionale Siciliana c/o Corte d'Appello di Palermo, Assemblea Regionale Siciliana, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Interno, Ministero dell'Economia, Andrea Vitale, Antonino Di Guardo, Fabio M. Mancuso

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia — Wykładnia art. 6 UE, art. 3 Pierwszego protokołu dodatkowego do europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, art. 2 Protokołu nr 4 do europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności i art. 25 międzynarodowego Paktu praw obywatelskich i politycznych — Wykładnia art. 17 i 18 WE — Zgodność z nimi przepisów regionalnych ograniczających bierne prawo wyborcze obywatela włoskiego na podstawie wymogu posiadania miejsca zamieszkania w regionie

Sentencja

- 1) Artykuły 17 WE i 18 WE nie stoją na przeszkodzie istnieniu przepisów krajowych przewidujących, w sytuacji takiej jak w sprawie przed sądem krajowym, jako jeden z warunków wybieralności do zgromadzenia regionalnego — obowiązek posiadania miejsca zamieszkania w danym regionie w dniu zgłoszenia kandydatury.
- 2) Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich jest oczywiście niewłaściwy, by udzielić odpowiedzi na pytanie pierwsze przedstawione przez Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia.

(¹) Dz.U. C 32 z 7.2.2009.

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (druga izba) wydanego w dniu 10 lutego 2009 r. w sprawie T-388/03 Deutsche Post AG i DHL International przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, wniesione w dniu 24 kwietnia 2009 r. (faks z dnia 22 kwietnia 2009 r) przez Królestwo Belgii

(Sprawa C-148/09 P)

(2009/C 167/04)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Królestwo Belgii (przedstawiciele: C. Pochet i T. Materne, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Deutsche Post AG, DHL International, Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wydanego w dniu 10 lutego 2009 r. w sprawie T-388/03 Deutsche Post AG i DHL International przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich;
- obciążenie Deutsche Post i DHL International kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie podnosi trzy zarzuty na poparcie swego odwołania od wyroku Sądu Pierwszej Instancji wydanego w dniu 10 lutego 2009 r., w którym Sąd stwierdził nieważność decyzji Komisji z dnia 23 lipca 2003 r. o niewnoszeniu zastrzeżeń, po przeprowadzeniu wstępnego postępowania wyjaśniają-

cego przewidzianego w art. 88 ust. 3 WE, wobec projektu podwyższenia kapitału La Poste zgłoszonego w dniu 3 grudnia 2002 r. oraz wobec kilku innych środków przyjętych przez władze belgijskie na rzecz La Poste. Zarzuty te zmierzają do uchylenia zaskarżonego wyroku.

W ramach zarzutu pierwszego wnoszący odwołanie podnosi, że Sąd naruszył w zaskarżonym wyroku przepisy proceduralne dotyczące badania pomocy państwa, jako że uznał pewne okoliczności wstępnego postępowania wyjaśniającego oraz pewne aspekty decyzji Komisji z dnia 23 lipca 2003 r. za obiektywne i spójne wskazówki co do istnienia „poważnych trudności” wymagających wszczęcia na podstawie art. 88 ust. 2 WE formalnego postępowania wyjaśniającego.

W ramach zarzutu drugiego wnoszący odwołanie twierdzi, że Sąd orzekł już częściowo w zaskarżonym wyroku w przedmiocie materialnej prawidłowości badania dokonanego w decyzji Komisji z dnia 23 lipca 2003 r., dotyczącego istnienia pomocy państwa i jej zgodności ze wspólnym rynkiem, jako że rozpatrzył zarzuty czwarty i siódmy i uwzględnił je, mimo że owe zarzuty winny zostać uznane za niedopuszczalne, ponieważ nawet w świetle tego wyroku skarżące nie miały odpowiedniej legitymacji procesowej.

W ramach zarzutu trzeciego wnoszący odwołanie utrzymuje, że Sąd naruszył w zaskarżonym wyroku zasadę pewności prawa, jako że wskazał, iż Komisja nie uwzględniła w ramach badania poprzedzającego decyzję z dnia 23 lipca 2003 r. czwartego kryterium określonego w wyroku Trybunału z dnia 24 lipca 2003 r. w sprawie Altmark, a mianowicie kryterium analizy porównawczej („benchmarking”) z kosztami ponoszonymi przez przeciętne, prawidłowo zarządzane i odpowiednio wyposażone przedsiębiorstwo, chociaż ów wyrok został wydany dopiero po zbadaniu niniejszej sprawy (i jeden dzień po tym jak Komisja postanowiła nie wnosić zastrzeżeń wobec projektu podwyższenia kapitału La Poste), a omawiane kryterium nie zostało wcześniej wyróżnione w orzecznictwie Trybunału lub Sądu ani w praktyce decyzyjnej Komisji.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de lo Social Único de Algeciras (Hiszpania) w dniu 28 kwietnia 2009 r. — Federación de Servicios Públicos de la UGT (UGT-FSP) przeciwko Ayuntamiento de la Línea de la Concepción, María del Rosario Vecino Uribe i inni oraz Ministerio Fiscal

(Sprawa C-151/09)

(2009/C 167/05)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Juzgado de lo Social Único de Algeciras (Hiszpania).

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Federación de Servicios Públicos de la UGT (UGT-FSP).

Strona pozwana: Ayuntamiento de la Línea de la Concepción, María del Rosario Vecino Uribe i inni i Ministerio Fiscal.

Pytania prejudycjalne

Czy przesłanka zachowania niezależności, do której odnosi się art. 6 ust. 1 dyrektywy 2001/23/WE⁽¹⁾ z 12 marca 2001 r., zachodzi w sytuacji faktycznej (takiej jak w postępowaniu przed sądem krajowym), w której po wykupie przez Ayuntamiento różnych koncesji na świadczenie usług publicznych pracownicy wchodzący w skład personelu pracowniczego danych przedsiębiorstw będących do tego czasu koncesjonariuszami zostali przejęci przez wspomniane organy samorządowe i włączeni do ich personelu pracowniczego, lecz są to ci sami pracownicy (bez wyjątku), którzy zajmują te same stanowiska pracy i wykonują te same obowiązki, co przed wspomnianym wykupem, w tych samych miejscach wykonywania pracy i pod zwierzchnictwem tych bezpośrednich przełożonych (hierarchicznych zwierzchników), bez istotnych zmian w warunkach pracy, a jedyna różnica polega na tym, iż obecnie ich najwyższymi zwierzchnikami (w przeciwieństwie do poprzednich) są odpowiedni funkcjonariusze publiczni (radni lub burmistrz)?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2001/23/WE z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do ochrony praw pracowniczych w przypadku przejęcia przedsiębiorstw, zakładów lub części przedsiębiorstw lub zakładów

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Schwerin (Niemcy) w dniu 4 maja 2009 r. — André Grootes przeciwko Amt für Landwirtschaft Parchim

(Sprawa C-152/09)

(2009/C 167/06)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Verwaltungsgericht Schwerin

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: André Grootes

Strona pozwana: Amt für Landwirtschaft Parchim

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy uznanie nadzwyczajności w rozumieniu art. 40 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003⁽¹⁾ w odniesieniu do kwoty powierzchniowej wchodzi w grę również wtedy, gdy istniejący w dniu 15 maja 2003 r. środek rolno-środowiskowy stanowi jedynie utrzymanie użytkowania (trwałych) pastwisk, który jednak nawiązuje płynnie pod względem czasowym (bądź też „bezzwłocznie”) do środka, na podstawie którego następuje przekształcenie gruntów ornych w trwałe pastwiska?
- 2) W przypadku udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi twierdzącej:

Czy uznanie nadzwyczajności w rozumieniu art. 40 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 w odniesieniu do kwoty powierzchniowej wchodzi w grę jedynie wtedy, gdy następuje zmiana użytkowania powierzchni z gruntu ornego na pastwiska na podstawie (właściwie z powodu) uczestnictwa w środku rolno-środowiskowym w rozumieniu przywołanego przepisu?

- 3) Czy uznanie nadzwyczajności w rozumieniu art. 40 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 wymaga, by rolnikiem składającym wniosek był również ten, kto przeprowadził zmianę użytkowania lub czy również rolnik, który później „przystąpił” do środka rolno-środowiskowego może skutecznie powołać się na nadzwyczajność w rozumieniu tego przepisu?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników oraz zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2019/93, (WE) nr 1452/2001, (WE) nr 1453/2001, (WE) nr 1454/2001, (WE) nr 1868/94, (WE) nr 1251/1999, (WE) nr 1254/1999, (WE) nr 1673/2000, (EWG) nr 2358/71 i (WE) nr 2529/2001, Dz.U. L 270, s. 1

Skarga wniesiona w dniu 4 maja 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Greckiej

(Sprawa C-155/09)

(2009/C 167/07)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: R. Lyal i D. Triantafyllou)

Strona pozwana: Republika Grecka

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że Republika Grecka uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 18 WE, art. 39 WE i art. 43 WE w związku z art. 12 WE (na mocy art. 28, 31 i 4 porozumienia o EOG) w zakresie w jakim utrudnia korzystanie z podstawowych swobód wynikających z tych przepisów
- zwalniając z podatku od przeniesienia własności nieruchomości wyłącznie osoby stale zamieszkujące w Grecji z pominięciem osób zamierzających osiedlić się w Grecji w przyszłości;
- przyznając pod pewnymi warunkami zwolnienie z podatku od przeniesienia własności nieruchomości w Grecji wyłącznie obywateli greckich podczas nabycia pierwszego lokalu mieszkalnego w Grecji z wyraźną dyskryminacją osób nie będących obywatelami greckimi;
- obciążenie Republiki Greckiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Ze zwolnienia z podatku od przeniesienia własności nieruchomości korzystają głównie obywatele greccy. Okoliczność wykluczenia z tego zwolnienia obywateli wspólnotowych, którzy nie rezydują jeszcze w Grecji stanowi dyskryminację ze względu na narodowość, która czyni trudniejszym zakup pierwszego lokalu mieszkalnego w tym państwie przez obywateli innych państw członkowskich. Ta dyskryminacyjna przeszkoda jest potwierdzona i wzmocniona przez wyraźne ograniczenie tego wyłączenia do obywateli greckich.

Środek ten nie ułatwia dostępu rezydentów do własności lokali mieszkalnych, z braku odpowiednich zobowiązań w zakresie użytkowania nieruchomości. Ponadto jest on zbyt daleko idący, gdyż rzeczywiste miejsce zamieszkania może być sprawdzane poprzez deklaracje kupujących z załączonymi wpisami do rejestrów oraz kontrole.

Co się tyczy wyraźnego ograniczenia wyłączenia do obywateli greckich za granicą nie jest ono uzasadnione chęcią ich repatriacji gdyż cel ten jest sprzeczny z zasadą swobody przepływu.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Milano (Włochy) w dniu 12 maja 2009 r. — Flos SpA przeciwko Semeraro Casa e Famiglia SpA

(Sprawa C-168/09)

(2009/C 167/08)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Tribunale di Milano

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Flos SpA

Strona pozwana: Semeraro Casa e Famiglia SpA

Pytania prejudycjalne

1) Czy wykładni art. 17 i 19 dyrektywy 98/71/WE⁽¹⁾ należy dokonywać w ten sposób, że na podstawie prawa wewnętrznego państwa członkowskiego, które na mocy dyrektywy ustanowiło w swoim porządku prawnym ochronę praw autorskich do wzorów i modeli, przysługująca temu państwu członkowskiemu możliwość ustalenia w sposób niezależny zakresu i warunków, zgodnie z którymi taka ochrona jest przyznana obejmuje także wyłączenie tej ochrony w odniesieniu do wzorów i modeli, co do których należy uznać, że mimo spełniania przez nie przesłanek ochrony ustanowionych w prawie autorskim stały się one własnością publiczną przed wejściem w życie przepisów prawnych wprowadzających do wewnętrznego porządku prawnego ochronę praw autorskich do wzorów i modeli z tego względu, że nie zostały nigdy zarejestrowane jako wzory lub modele lub ich rejestracja utraciła już ważność?

2) W razie udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze, czy wykładni art. 17 i 19 dyrektywy 98/71/WE należy dokonywać w ten sposób, że na podstawie prawa wewnętrznego państwa członkowskiego które na mocy dyrektywy ustanowiło w swoim porządku prawnym ochronę praw autorskich do wzorów i modeli, przysługująca temu państwu członkowskiemu możliwość ustalenia w sposób niezależny zakresu i warunków, zgodnie z którymi taka ochrona jest przyznana obejmuje także wyłączenie tej ochrony w odniesieniu do wzorów i modeli, co do których należy uznać że mimo spełniania przez nie przesłanek ochrony ustanowionych w prawie autorskim stały się one własnością publiczną przed wejściem w życie przepisów prawnych wprowadzających do wewnętrznego porządku prawnego ochronę praw autorskich do wzorów i modeli, w sytuacji gdy, nieupoważniona przez właściciela praw do tych wzorów lub modeli, osoba trzecia wytworzyła już lub sprzedała w tym państwie członkowskim produkty wykonane zgodnie ze wspomnianymi wzorami lub modelami?

3) W razie udzielenia odpowiedzi przeczącej na dwa pierwsze pytania, czy wykładni art. 17 i 19 dyrektywy 98/71/WE należy dokonywać w ten sposób, że na podstawie prawa wewnętrznego państwa członkowskiego, które na mocy dyrektywy ustanowiło w swoim porządku prawnym ochronę praw autorskich do wzorów i modeli, przysługująca temu państwu członkowskiemu możliwość ustalenia w sposób niezależny zakresu i warunków, zgodnie z którymi taka ochrona jest przyznana obejmuje także wyłączenie tej ochrony w odniesieniu do wzorów i modeli co do których należy uznać że mimo spełniania przez nie przesłanek ochrony ustanowionych w prawie autorskim stały się one własnością publiczną przed wejściem w życie przepisów prawnych wprowadzających do wewnętrznego porządku prawnego ochronę praw autorskich do wzorów i modeli, w sytuacji gdy, nieupoważniona przez właściciela praw do tych wzorów lub modeli, osoba trzecia wytworzyła już lub sprzedała w tym państwie członkowskim produkty wykonane zgodnie ze wspomnianymi wzorami lub modelami a okres trwania wyłączenia jest znaczący (wynosi 10 lat)?

⁽¹⁾ Dz. U. L 289, s. 28.

Skarga wniesiona w dniu 13 maja 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej

(Sprawa C-172/09)

(2009/C 167/09)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: P. Dejmek i K. Gawlik, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rzeczpospolita Polska

Żądania

- o stwierdzenie, że poprzez niewprowadzenie wszystkich przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych koniecznych dla wykonania dyrektywy 2005/60/WE z dnia 26 października 2005 r. w sprawie przeciwdziałania korzystaniu z systemu finansowego w celu prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu⁽¹⁾, a w każdym razie poprzez niepowiadomienie Komisji o przyjęciu tych przepisów, Rzeczpospolita Polska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy wymienionej dyrektywy oraz Traktatu WE.
- o obciążenie Rzeczpospolita Polska kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy 2005/60/WE upłynął w dniu 15 grudnia 2007 r. Tymczasem na dzień wniesienia skargi strona pozwana nie wprowadziła jeszcze wszystkich przepisów niezbędnych w celu transpozycji dyrektywy, a w każdym razie nie poinformowała o nich Komisji.

⁽¹⁾ Dz.U.L 309, str. 15

Skarga wniesiona w dniu 14 maja 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Rzeczpospolitej Polskiej

(Sprawa C-174/09)

(2009/C 167/10)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: M. Kaduczak i S. Schönberg, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rzeczpospolita Polska

Żądania

- o stwierdzenie, że poprzez nieprzyjęcie przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych koniecznych dla wykonania dyrektywy 2005/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 lipca 2005 r. ustanawiającej ogólne zasady ustalania wymogów dotyczących ekoprojektu dla produktów wykorzystujących energię⁽¹⁾; a w każdym razie poprzez niepoinformowanie Komisji o przyjęciu tych przepisów, Rzeczpospolita Polska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy wymienionej dyrektywy;
- o obciążenie Rzeczpospolitej Polskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy 2005/32/WE upłynął w dniu 11 sierpnia 2007 r. Tymczasem na dzień wniesienia skargi strona pozwana nie wprowadziła jeszcze wszystkich przepisów

niezbędnych w celu transpozycji dyrektywy, a w każdym razie nie poinformowała o nich Komisji.

⁽¹⁾ Dz.U.L 191, str. 29

Skarga wniesiona w dniu 26 maja 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Greckiej

(Sprawa C-183/09)

(2009/C 167/11)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: D. Triantafyllou i Irò Dimitriu, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Grecka

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie przyjmując przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych, niezbędnych dla zastosowania się do dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej⁽¹⁾ a w każdym razie nie powiadamiając Komisji o przyjęciu takich przepisów, Republika Grecka uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 421 ust. 1 akapit pierwszy tej dyrektywy.
- obciążenie Republiki Greckiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy 2006/112/WE do wewnętrznych porządków prawnych państw członkowskich upłynął w dniu 1 stycznia 2008 r.

⁽¹⁾ Dz. U. L 347, s. 1.

Skarga wniesiona w dniu 26 maja 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Hiszpanii

(Sprawa C-184/09)

(2009/C 167/12)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: E. Adserá Ribera i A. Marghelis, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Hiszpanii

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie ustanawiając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy 2006/21/WE ⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie gospodarowania odpadami pochodzącymi z przemysłu wydobywczego oraz zmieniającej dyrektywę 2004/35/WE ⁽²⁾, a w każdym razie nie przekazując ich do wiadomości Komisji, Królestwo Hiszpanii uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy tej dyrektywy;
- obciążenie Królestwa Hiszpanii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy 2006/21/WE do prawa krajowego upłynął w dniu 30 kwietnia 2008 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 102, s. 15.

⁽²⁾ Dz.U. L 143, s. 56.

Skarga wniesiona w dniu 26 maja 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Zjednoczonemu Królestwu Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej

(Sprawa C-187/09)

(2009/C 167/13)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: O. Beynet, S. Walker, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie ustanawiając wszystkich przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do celu zastosowania się do dyrektywy Komisji 2006/40/WE ⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 maja 2006 r. dotyczącej emisji z systemów klimatyzacji w pojazdach silnikowych oraz zmieniającej dyrektywę Rady 70/156/EWG, a w każdym razie nie powiadamiając Komisji o ich ustanowieniu, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy tej dyrektywy oraz traktatu.
- obciążenie Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy upłynął w dniu 4 stycznia 2007 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 161, s. 12

Skarga wniesiona w dniu 5 maja 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Irlandii

(Sprawa C-202/09)

(2009/C 167/14)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: L. Balta i A.-A. Gilly, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Irlandia

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie, że przez nieprzyjęcie wszystkich przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy 2006/24/CE ⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie zatrzymywania generowanych lub przetwarzanych danych w związku ze świadczeniem ogólnie dostępnych usług łączności elektronicznej lub udostępnianiem publicznych sieci łączności oraz zmieniającej dyrektywę 2002/58/WE ⁽²⁾, lub w każdym razie przez niepoinformowanie o takich przepisach Komisji, Irlandia uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy tej dyrektywy;
- Obciążenie Irlandii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin na dokonanie transpozycji dyrektywy upłynął w dniu 15 września 2007 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 105, s. 54

⁽²⁾ Dz.U. L 201, s. 37

Postanowienie prezesa piątej izby Trybunału z dnia 2 kwietnia 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Zjednoczonemu Królestwu Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej

(Sprawa C-312/08) ⁽¹⁾

(2009/C 167/15)

Język postępowania: angielski

Prezes piątej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 223 z 30.08.2008.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 8 kwietnia 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Węgierskiej

(Sprawa C-374/08) ⁽¹⁾

(2009/C 167/16)

Język postępowania: węgierski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 260 z 11.10.2008.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 27 marca 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Irlandii

(Sprawa C-418/08) ⁽¹⁾

(2009/C 167/17)

Język postępowania: angielski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 301 z 22.11.2008.

SĄD PIERWSZEJ INSTANCJI

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 9 czerwca 2009 r.
— NDSHT przeciwko Komisji

(Sprawa T-152/06) ⁽¹⁾

(Skarga o stwierdzenie nieważności — Pomoc państwa — Rozporządzenie (WE) nr 659/1999 — Skarga konkurenta — Pisma Komisji do składającego skargę — Istniejąca pomoc — Akt niezaskarżalny — Niedopuszczalność)

(2009/C 167/18)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: NDSHT Nya Destination Stockholm Hotell & Teaterpaket AB (Sztokholm, Szwecja) (przedstawiciele: adwokaci M. Merola i L. Armati)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciel: T. Scharf, pełnomocnik)

Przedmiot sprawy

Wniosek o stwierdzenie nieważności decyzji, która miała być zawarta w skierowanych do NDSHT pismach Komisji z dnia 24 marca i 28 kwietnia 2006 r., odnoszących się do skargi dotyczącej pomocy państwa, zgodnie z zarzutem bezprawnie przyznanej Stockholm Visitors Board AB przez miasto Sztokholm (sprawa CP 178/04 — Przyznanie pomocy państwa na rzecz SVB AB)

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 2) NDSHT Nya Destination Stockholm Hotell & Teaterpaket AB zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 178 z 29.7.2006.

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 3 czerwca 2009 r.
— Komisja przeciwko Burie Onderzoek en advies

(Sprawa T-179/06) ⁽¹⁾

(Klauzula arbitrażowa — Umowy zawarte w ramach programu RACE II oraz specjalnego programu w dziedzinie zastosowań telematyki w interesie publicznym — Zwrot części zapłaconych zaliczek — Kompetencje Sądu — Częściowa niedopuszczalność — Zasada dobrej administracji — Żądanie wzajemne)

(2009/C 167/19)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: początkowo A. Weimar i L. Escobar Guerrero, następnie W. Roels, pełnomocnicy, wspierani przez W. Rupert)

Strona pozwana: Burie Onderzoek en Advies BV (Nijeholtpade, Niderlandy) (przedstawiciele: I. van den Berge i A. Appelman, adwokaci)

Przedmiot

Wniosek na mocy klauzuli arbitrażowej w rozumieniu art. 238 WE mający na celu zasądzenie od Burie Onderzoek en Advies BV zwrotu części zaliczek zapłaconych przez Wspólnotę Europejską, wraz z odsetkami za zwłokę, w wykonaniu dwóch umów dotyczących finansowania w dziedzinie zaawansowanych technologii komunikacji w Europie oraz zastosowań telematyki.

Sentencja

- 1) Skarga przeciwko Burie Onderzoek en Advies BV dotycząca zwrotu zaliczek zapłaconych przez Komisję na podstawie umowy Barbara (Broad Range of Community Based Telematics Applications in Rural Areas), określanej jako „Projekt R 2022”, zostaje odrzucona jako niedopuszczalna, ze względu na oczywisty brak kompetencji Sądu do jej rozpoznania.
- 2) Burie Onderzoek en Advies BV zostaje zobowiązana do zapłaty na rzecz Komisji, na podstawie umowy Telepromise (Telematics to Provide for Missing Services), określanej jako „Projekt UR 1028”, kwoty głównej 109 535,62 EUR, powiększonej o odsetki za zwłokę według stawki ustawowej obowiązującej w Niderlandach, za okres od dnia 31 sierpnia 2001 r. do dnia całkowitej spłaty zobowiązania.

3) *Žądanie wzajemne Burie Onderzoek en Advies zostaje oddalone.*

4) *Każda ze stron ponosi swoje własne koszty.*

(¹) Dz.U. C 224 z 16.9.2006.

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 3 czerwca 2009 r.
— Frosch Touristik przeciwko OHIM — DSR touristik
(FLUGBÖRSE)

(Sprawa T-189/07) (¹)

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie unieważnienia — Słowny wspólnotowy znak towarowy FLUGBÖRSE — Data właściwa do zbadania bezwzględnej podstawy unieważnienia — Artykuł 51 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 40/94 (obecnie art. 52 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 207/2009)

(2009/C 167/20)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Frosch Touristik GmbH (Monachium, Niemcy)
(przedstawiciele: H. Lauf i T. Raab, adwokaci)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: B. Schmidt, pełnomocnik)

Stronę postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również: DSR touristik GmbH (Karlsruhe, Niemcy)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 22 marca 2007 r. (sprawa R 1084/2004-4), dotyczącą postępowania w sprawie unieważnienia między DSR touristik GmbH a Frosch Touristik GmbH.

Sentencja

1) Stwierdza się nieważność decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) z dnia 22 marca 2007 r. (sprawa R 1084/2004-4).

2) OHIM zostaje obciążony kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 183 z 4.8.2007.

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 14 maja 2009 r. — US Steel Košice przeciwko Komisji

(Sprawa T-22/07) (¹)

(Skarga o stwierdzenie nieważności — Pomoc państwa — Akt przystąpienia — Warunek nałożony na beneficjenta polegający na stosowaniu limitu sprzedaży produktów z blachy w „rozszerzonej Unii” — Pismo, w którym Komisji dokonała wykładni tego warunku jako mającego zastosowanie do rynków bułgarskiego i rumuńskiego od dnia przystąpienia — Akt niepodlegający zaskarżeniu — Niedopuszczalność)

(2009/C 167/21)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: US Steel Košice s.r.o. (Koszyce, Słowacja) (przedstawiciele: adwokaci E. Vermulst, S. Van Cutsem)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: K. Gross i T. Scharf, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę skarżącą: Republika Słowacka (przedstawiciel: J. Čorba, pełnomocnik)

Przedmiot sprawy

Stwierdzenie nieważności decyzji, która zdaniem skarżącej została zawarta w piśmie Komisji z dnia 22 listopada 2006 r. w zakresie, w jakim dokonuje ona wykładni nałożonego na skarżącą warunku polegającego na stosowaniu limitu sprzedaży produktów z blachy w „rozszerzonej Unii” jako z dniem 1 stycznia 2007 r. mającego zastosowanie także do rynków bułgarskiego i rumuńskiego.

Sentencja postanowienia

1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.

2) US Steel Košice s.r.o. pokryje własne koszty i koszty poniesione przez Komisję.

3) Republika Słowacka pokryje własne koszty

(¹) Dz.U. C 56 z 10.3.2007.

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 20 kwietnia 2009 r. — Murnauer Markenvertrieb przeciwko OHIM — Fitne Gesundheit und Wellness (Notfall Bonbons)

(Sprawa T-372/08) ⁽¹⁾

(Wspólnotowy znak towarowy — Wniosek o unieważnienie — Wycofanie wniosku o unieważnienie — Umorzenie postępowania)

(2009/C 167/22)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Murnauer Markenvertrieb (Trebur, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci H. Daniel i O. I. Haleen)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: S. Schöffner, pełnomocnik)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również, interwenient przed Sądem: Fitne Gesundheit und Wellness GmbH (Salzhemmendorf, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci M. De Zorti, T. Grimm i M. Koch)

Przedmiot sprawy

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 10 lipca 2008 r. (sprawa R 909/2007-1) dotyczącą postępowania w przedmiocie unieważnienia między Murnauer Markenvertrieb GmbH i Fitne Gesundheit und Wellness GmbH.

Sentencja wyroku

- 1) Postępowanie w przedmiocie skargi zostaje umorzone.
- 2) Murnauer Markenvertrieb GmbH i Fitne Gesundheit und Wellness GmbH pokrywają własne koszty postępowania oraz każda z nich połowę kosztów postępowania poniesionych przez Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory).

⁽¹⁾ Dz. U. C 313 z 6.12.2008.

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 23 kwietnia 2009 r. — New Europe przeciwko Komisji

(Sprawa T-383/08) ⁽¹⁾

(Niedopuszczalność skargi — Oznaczenie strony skarżącej — Osoba prawna prawa prywatnego — Pełnomocnictwo — Oczwista niedopuszczalność — Interwencja)

(2009/C 167/23)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: New Europe (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: adwokat A.M. Alamanou)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Przedmiot sprawy

Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji wydanej w formie pisma z dnia 2 lipca 2008 r., na mocy której odmówiono skarżącej dostępu do danych dotyczących firm spółek i nazw osób wymienionych w ujawnionych przez Komisję dokumentach związanych ze sprawą „Eximo”.

Sentencja postanowienia

- 1) Skarga zostaje oddalona jako niedopuszczalna.
- 2) Skarżąca pokrywa własne koszty.
- 3) Nie ma potrzeby orzekania w przedmiocie złożonego przez Europejskiego Inspektora Ochrony Danych wniosku o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta.

⁽¹⁾ Dz.U. C 301 z 22.11.2008.

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 21 kwietnia 2009 r. — Winzer Pharma przeciwko OHIM — Alcon (OFTAL CUSI)

(Sprawa T-462/08) ⁽¹⁾

(Wspólnotowy znak towarowy — Cofnięcie decyzji przez Izbę Odwoławczą — Umorzenie postępowania)

(2009/C 167/24)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Dr. Robert Winzer Pharma GmbH (Berlin, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat S. Schneller)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Drugą stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również, interwenient przed Sądem: Alcon Inc. (Hünenberg, Szwajcaria) (przedstawiciele: adwokaci J. Isern Jara i M. Vidal-Quadras Trias de Bes)

Przedmiot sprawy

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 17 lipca 2008 r. (sprawa R 1471/2007-1) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Dr. Robert Winzer Pharma GmbH a Alcon Inc.

Sentencja wyroku

- 1) Postępowanie zostaje umorzone.
- 2) Strona pozwana pokrywa poza własnymi kosztami koszty poniesione przez stronę skarżącą.
- 3) Interwenient pokrywa koszty własne.

⁽¹⁾ Dz.U. C 327 z 20.12.2008.

Postanowienie prezesa Sądu Pierwszej Instancji z dnia 25 maja 2009 r. — Biofrescos — Comércio de Produtos Alimentares, Lda przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-159/09)

(*Postępowanie w sprawie środków tymczasowych — Wniosek o odstąpienie od egzekucji — Wniesienie skargi — Niedopuszczalność — Szkoda finansowa — Brak pilnego charakteru*)

(2009/C 167/25)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Biofrescos — Comércio de Produtos Alimentares, Lda (Lda Linda-a-Velha, Portugalia) (przedstawiciel: A. Magalhães e Menezes, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: R. Lyal, P. Guerra e Andrade i L. Bouyon, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Wniosek o odstąpienie od poboru celnych należności przywzowowych do tej pory niedochodzonych jeszcze od skarżącej, w zakresie w jakim ów pobór został zarządzony decyzją Komisji C(2009) 72 końcową z dnia 16 stycznia 2009 r. stwierdzającą, iż należy przystąpić do poboru a posteriori owych należności celnych oraz że zwrot tych należności nie jest uzasadniony w przypadku skarżącej.

Sentencja postanowienia

1) *Wniosek o wydanie środka tymczasowego zostaje oddalony.*

2) *Rozstrzygnięcie co do kosztów*

Skarga wniesiona w dniu 15 kwietnia 2009 r. — Abdulrahim przeciwko Radzie i Komisji

(Sprawa T-127/09)

(2009/C 167/26)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Abdulbasit Abdulrahim (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: J. Jones, Barrister i M. Arani, Solicitor)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej i Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie całkowitej lub częściowej nieważności rozporządzenia (WE) nr 881/2002 zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1330/2008 i/lub rozporządzenia Komisji (WE) nr 1330/2008, w zakresie w jakim dotyczą one bezpośrednio i indywidualnie skarżącego;
- tytułem żądania ewentualnego, oświadczenie, że rozporządzenie Rady (WE) nr 881/2002 i/lub rozporządzenie Komisji (WE) nr 1330/2008 nie stosują się do skarżącego;
- tytułem żądania ewentualnego, zbadanie podstaw ujęcia nazwiska skarżącego w załączniku I do rozporządzenia Rady (WE) nr 881/2002 i ustalenie czy decyzja Komisji dotycząca dołączenia nazwiska skarżącego do załącznika I jest prawidłowa oraz faktycznie i prawnie uzasadniona;
- nakazanie pozwanym przedstawienia powodów i dostarczenia w ściśle określonym terminie dowodów dotyczących ujęcia nazwiska skarżącego w załączniku I do rozporządzenia Rady (WE) nr 881/2002;
- stwierdzenie, że ujęcie nazwiska skarżącego w załączniku I jest nieprawidłowe oraz faktycznie i prawnie nieuzasadnione oraz nakazanie wykreślenia nazwiska skarżącego z załącznika I do rozporządzenia Rady (WE) nr 881/2002;
- podjęcie wszelkich innych działań, jakie mogą okazać się prawidłowe;
- obciążenie strony pozwanej Rady i/lub Komisji poniesionymi przez skarżącego kosztami postępowania;
- zasądzenie od strony pozwanej Rady i/lub Komisji na rzecz skarżącego odszkodowania z tytułu utraty jego dochodów, utraconych korzyści a także tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący domaga się w niniejszej sprawie stwierdzenia częściowej nieważności rozporządzenia Rady (WE) nr 881/2002 wprowadzającego niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom związanym z Osamą bin Ladenem, siecią Al-Kaida i talibami, zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1330/2008 z dnia 22 grudnia 2008 r. (1), w zakresie w jakim skarżący figuruje w wykazie osób fizycznych i prawnych, grup i podmiotów, do których zgodnie z tymi przepisami stosuje się zamrożenie funduszy i środków gospodarczych. Tytułem żądania ewentualnego, skarżący wnosi do Sądu, na podstawie art. 241 WE, o oświadczenie, że rozporządzenie Rady (WE) nr 881/2002 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1330/2008 nie stosują się do skarżącego. Wnosi on również do Sądu o zasądzenie od pozwanych odszkodowania.

Na poparcie swoich żądań skarżący podnosi, że zaskarżone rozporządzenia naruszają jego prawa podstawowe, jakie gwarantuje europejska Konwencja o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności oraz Karta praw podstawowych Unii Europejskiej.

Po pierwsze, skarżący utrzymuje, iż zaskarżone rozporządzenia naruszają jego prawo do bycia wysłuchanym, jego prawo do skutecznej kontroli sądowej i prawo do rzetelnego procesu sądowego z uwagi na to, że nie został on nigdy poinformowany przez Radę lub Komisję o przyczynach uzasadniających jego ujęcie w załączniku I oraz nie dostarczono mu żadnych dowodów na poparcie decyzji o umieszczeniu go w wykazie. W konsekwencji, skarżący podnosi, iż nie umożliwiono mu wypowiedzenia się w przedmiocie przyczyn i podstaw ujęcia jego nazwiska w załączniku I do zaskarżonego rozporządzenia i w związku z tym nie był on w stanie zakwestionować decyzji o umieszczeniu go w wykazie przed jakimkolwiek organem sądowym.

Po drugie, skarżący utrzymuje, że zaskarżone środki naruszają jego prawo do poszanowania własności i stanowią nieproporcjonalną ingerencję w jego życie osobiste i rodzinne.

(¹) Dz. U. L 345 z 23.12.2008, s. 60

Skarga wniesiona w dniu 20 kwietnia 2009 r. — Winzer Pharma przeciwko OHIM — Alcon (OFTAL CUSI)

(Sprawa T-160/09)

(2009/C 167/27)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Dr. Robert Winzer Pharma GmbH (Berlin, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat S. Schneller)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Alcon Inc.

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 4 lutego 2009 r. w sprawie R 1471/2007-1 i uwzględnienie sprzeciwu nr B 809899 dla wszystkich towarów;
- przeprowadzenie rozprawy;
- obciążenie OHIM lub ewentualnie interwenienta kosztami postępowania;
- posiłkowo, przekazanie sprawy OHIM celem ponownego rozpoznania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Alcon Cusi SA, która przeniosła następnie swoje prawa na Alcon Inc.

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „OFTAL CUSI” dla towarów z klasy 5 (zgłoszenie nr 3 679 181)

Właściciel znaku lub oznaczenia,

na które powołano się w sprzeciwie: Strona skarżąca

Znak lub oznaczenie,

na które powołano się w sprzeciwie: Słowny znak towarowy „Ophtal” dla towarów z klasy 5 (wspólnotowy znak towarowy nr 489 948)

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Oddalenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 (¹)], ponieważ w przypadku kolidujących ze sobą znaków towarowych nie istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd ani prawdopodobieństwo skojarzenia.

(¹) Rozporządzenie Rady z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 24 kwietnia 2009 r. — Würth i Fasteners (Shenyang) przeciwko Radzie

(Sprawa T-162/09)

(2009/C 167/28)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Adolf Würth GmbH & Co. KG (Künzelsau, Niemcy) oraz Arnold Fasteners (Shenyang) Co. Ltd (Shenyang, Chiny) (przedstawiciele: M. Karl i M. Mayer, Rechtsanwälte)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady (WE) nr 91/2009 z dnia 26 stycznia 2009 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych elementów złącznych z żeliwa lub stali pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej; albo też, posiłkowo
- stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady (WE) nr 91/2009 z dnia 26 stycznia 2009 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych elementów złącznych z żeliwa lub stali pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej w zakresie, w jakim dotyczy ono każdej ze skarżących spółek indywidualnie; oraz

— obciążenie Rady kosztami zastępstwa procesowego niezbędnymi w związku z niniejszą skargą, jak również innymi kosztami oraz wydatkami.

Zarzuty i główne argumenty

Rada, działając na wniosek Komisji, w dniu 26 stycznia 2009 przyjęła — działając na podstawie tzw. podstawowego rozporządzenia antydumpingowego⁽¹⁾ — rozporządzenie (WE) nr 91/2009 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych elementów złącznych z żeliwa lub stali pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej⁽²⁾.

Skarżące spółki twierdzą, iż cła antydumpingowe wprowadzone na mocy tego rozporządzenia dotyczą ich i żądają (w tym zakresie) stwierdzenia nieważności wskazanego rozporządzenia.

Na poparcie swej skargi skarżące spółki powołują się, w ramach zarzutu pierwszego, na rzekome naruszenie przepisów postępowania antydumpingowego.

W ramach zarzutów od drugiego do szóstego skarżące spółki zarzucają naruszenie przepisów prawa wspólnotowego wyższej rangi:

- Komisja nie zbadała w sposób dokładny i bezstronny ogółu istotnych elementów stanu faktycznego oraz zgromadziła materiał dowodowy w sposób niewystarczający i niepełny, co doprowadziło do naruszenia obowiązku uzasadnienia wynikającego z art. 253 WE;
- wartość normalna, na której oparte jest rozporządzenie nr 91/2009 została określona w sposób obciążony błędem prawnym z naruszeniem art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia nr 384/96;
- wartości progowe, od których dopuszczalne jest zastosowanie postępowania antydumpingowego zgodnie z art. 5 ust. 4 akapit trzeci rozporządzenia nr 384/96 nie zostały osiągnięte;
- pojęcie „produktu podobnego” w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia nr 384/96 zostało zbyt rozszerzone w zaskarżonym rozporządzeniu, ponieważ sporne towary wyprodukowane w Chińskiej Republice Ludowej oraz towary wyprodukowane we Wspólnocie nie są porównywalne ani zamienne;
- przemysł wspólnotowy nie poniósł szkody, której istnienie — zgodnie z art. 1 ust. 1 oraz art. 3 rozporządzenia nr 384/96 — jest niezbędne dla nałożenia cła antydumpingowego.

Wreszcie w ramach zarzutu siódmego skarżące spółki powołują się na nadużycie władzy przez organy wspólnotowe w toku badania przesłanek szkody, związku przyczynowego oraz interesu wspólnotowego.

(²) Rozporządzenie (WE) nr 91/2009 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych elementów złącznych z żeliwa lub stali pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 29, s. 1).

Odwołanie od wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej wydanego w dniu 17 lutego 2009 r. w sprawie F-38/08 Liotti przeciwko Komisji, wniesione w dniu 24 kwietnia 2009 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-167/09 P)

(2009/C 167/29)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciel: B. Eggers i K. Herrmann, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Amerigo Liotti (Senningerberg, Luksemburg)

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 17 lutego 2009 r. w sprawie F-38/08 Liotti przeciwko Komisji;
- obciążenie skarżącego w pierwszej instancji kosztami postępowania przed Sądem do spraw Służby Publicznej oraz postępowania odwoławczego.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszym odwołaniu Komisja Wspólnot Europejskich wnosi o uchylenie wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej (SSP) z dnia 17 lutego 2009 r. wydanego w sprawie F-38/08 Liotti przeciwko Komisji, na którego podstawie SSP unieważnił sprawozdanie z przebiegu kariery zawodowej A. Liottiego za okres od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2006 r.

W uzasadnieniu odwołania Komisja podnosi trzy zarzuty dotyczące:

- naruszenia prawa wspólnotowego, ponieważ art. 8 ust. 7 ogólnych przepisów wykonawczych do art. 43 regulaminu pracowniczego urzędników Wspólnot nie przewiduje na poziomie zatwierdzającego, a nawet dyrektora generalnego obowiązku badania stosowania norm oceny we wszystkich projektach sprawozdań z przebiegu kariery zawodowej dla danej grupy zaszerogowania;
- nieprawidłowości w postępowaniu przed SSP naruszających interesy Komisji, ponieważ SSP, podnosząc z urzędu podczas rozprawy wymogi koncentracji i spójności przewidziane w art. 8 ust. 7 ogólnych przepisów wykonawczych, naruszył prawo Komisji do obrony dlatego, że pozbawił ją możliwości przedstawienia dowodów mogących przemawiać za brakiem naruszenia art. 8 ust. 7 ogólnych przepisów wykonawczych podczas sporządzania spornego sprawozdania z przebiegu kariery zawodowej;

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. 1996 L 56, s. 1), ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2117/2005 (Dz.U. L 340, s. 17).

- błędu co do prawa w zakresie, w jakim SSP zakwalifikował postanowienia art. 8 ust. 3 ogólnych przepisów wykonawczych jako zasadnicze naruszenie formalne lub zasadniczą nieprawidłowość wiążące się ze stwierdzeniem nieważności sprawozdania z przebiegu kariery zawodowej zaskarżonego przed SSP.

Skarga wniesiona w dniu 5 maja 2009 r. — Z przeciwko Komisji

(Sprawa T-173/09)

(2009/C 167/30)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Z (Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci C. Grau i N. Jäger)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- udzielenie skarżącemu poprzez wgląd w akta postępowania w sprawie COMP/39406 — „Marine Hoss” — w szczególności poprzez udostępnienie kopii decyzji Komisji z dnia 28 stycznia 2009 r., nakładającej grzywnę na Dunlop Oil & Marin/ContiTech AG/Continental AG z powodu zarzucanego udziału w kartelu przewodów morskich w latach 1986–2007, informacji o tym, czy jest on wymieniony z nazwiska w tej decyzji, a jeżeli tak, w jakim kontekście wymienione jest jego nazwisko, w szczególności w jakim zakresie zawarte są w niej informacje dotyczące osoby skarżącego mające znaczenie w świetle prawa konkurencji lub prawa karnego;
- usunięcie w sposób, który zostanie bliżej określony po udzieleniu wglądu w akta, wzmianek o nazwisku skarżącego, w szczególności informacji dotyczących osoby skarżącego mających znaczenie w świetle prawa konkurencji lub prawa karnego zawartych w decyzji Komisji z dnia 28 stycznia 2009 r., nakładającej grzywnę na Dunlop Oil & Marin/ContiTech AG/Continental AG z powodu zarzucanego udziału w kartelu przewodów morskich w latach 1986–2007;
- zaniechanie wymieniania skarżącego z nazwiska oraz umieszczania jakichkolwiek odesłań do jego osoby w przeznaczonych do publikacji wersji decyzji;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący kwestionuje odmowę Komisji z dnia 5 marca 2009 r. udzielenia mu dostępu do akt postępowania COMP/39.406 — przewody morskie. Ponadto żąda usunięcia ewentualnych odesłań do jego osoby w decyzji Komisji z dnia 28 stycznia 2009 r. w tej sprawie oraz zaniechania wymieniania go z nazwiska w przeznaczonych do publikacji wersji decyzji.

W uzasadnieniu skargi skarżący podnosi, że jego prawo do wglądu w akta i usunięcia wszelkich odesłań do jego osoby wynika z naruszenia podstawowych praw proceduralnych, mianowicie prawa do bycia wysłuchanym i prawa dostępu do akt oraz z zasady domniemania niewinności. Prawo dostępu do akt wynika ponadto z prawa publicznego dostępu do dokumentów Komisji na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145, s. 43).

Odwołanie od wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej wydanego w dniu 17 lutego 2009 r. w sprawie F-51/08 Stols przeciwko Radzie, wniesione w dniu 27 kwietnia 2009 r. przez Radę Unii Europejskiej

(Sprawa T-175/09 P)

(2009/C 167/31)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciel: M. Bauer i G. Kimberley, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Willem Stols (Halsteren, Niderlandy)

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylene wyroku SSP z dnia 17 lutego 2009 r. w sprawie F-51/08 Willem Stols przeciwko Radzie,
- oddalenie skargi z dnia 21 maja 2008 r., w której W. Stols wniósł o stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 16 lipca 2007 r. odmawiającej jego wpisania na listę awansowanych do grupy zaszerogowania AST 11 w ramach postępowania w sprawie awansu za 2007 r., wraz z decyzją z dnia 5 lutego 2008 r. zastępcy sekretarza generalnego Rady działającego w charakterze organu powołującego oddalającą zażalenie złożone na podstawie art. 90 ust. 2 regulaminu pracowniczego,
- obciążenie strony pozwanej wszystkimi kosztami postępowania w pierwszej instancji oraz postępowania odwoławczego.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszym odwołaniu Rada Unii Europejskiej wnosi o uchylene wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej (SSP) z dnia 17 lutego 2009 r., wydanego w sprawie F-51/08 Stols przeciwko Radzie, w którym SSP stwierdził nieważność decyzji Rady odmawiającej awansowania W. Stolsa do grupy zaszerogowania AST 11 w ramach postępowania w sprawie awansu za 2007 r.

W uzasadnieniu odwołania Rada podnosi dwa zarzuty dotyczące:

- błędu co do prawa w zakresie, w jakim SSP przekroczył wytyczone w orzecznictwie granice kontroli sądu wspólnotowego nad szerokim zakresem uznania, z jakiego korzysta organ powołujący w celu porównania osiągnięć urzędników przedstawionych do awansu;
- naruszenia obowiązku uzasadnienia, ponieważ zaskarżony wyrok zawiera liczne luki i nieścisłości, które powodują niezrozumienie podstawy, w oparciu o jaką SSP faktycznie wywiódł istnienie oczywistego błędu po stronie Rady.

Skarga wniesiona w dniu 28 kwietnia 2009 r. — Dunamenti Erőmű przeciwko Komisji

(Sprawa T-179/09)

(2009/C 167/32)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Dunamenti Erőmű Zrt. (Százhalombatta, Węgry)
(przedstawiciele: J. Lever, QC, A. Nourry i R. Griffith, Solicitors)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji i każdego z przepisów zawartych w jej sentencji w zakresie, w jakim dotyczą one skarżącej;
- w drugiej kolejności, stwierdzenie nieważności art. 2 i art. 5 decyzji w zakresie, w jakim nakazano w nich odzyskanie od skarżącej pomocy w kwocie przewyższającej kwotę wszelkiej pomocy, jaką Komisja winna była uznać za niezgodną ze wspólnym rynkiem;
- zarządzenie na podstawie art. 65 regulaminu postępowania środka dowodowego polegającego na wezwaniu Komisji do przedłożenia Sądowi kopii wszelkich pism wymienionych między Komisją a władzami węgierskimi i wszelkich zapisów pochodzących z odbytych między nimi spotkań i rozmów, do których odnosi się pkt 466 zaskarżonej decyzji;
- jeżeli Sąd uzna, że celowe byłoby zwrócenie się o pomoc biegłego lub biegłych, zarządzenie środka dowodowego w postaci opinii biegłego lub biegłych, a także wszelkich innych środków dowodowych, jakie Sąd uzna za stosowne;
- obciążenie Komisji kosztami poniesionymi przez skarżącą w niniejszym postępowaniu.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2008)2223 wersja ostateczna z dnia 4 czerwca 2008 r. uzna-

jącej za niezgodną ze wspólnym rynkiem pomoc udzieloną przez władze węgierskie na rzecz niektórych producentów energii elektrycznej w formie długoterminowych umów dotyczących zakupu energii elektrycznej (power purchase agreements, zwanych dalej „PPA”) zawartych między Magyar Villamos Művek Rt. (dalej „MVM”) — operatorem sieci należącym do państwa węgierskiego a tymi producentami przed przystąpieniem Republiki Węgierskiej do Unii Europejskiej [Pomoc państwa C 41/2005 (ex NN 49/2005) — „koszty osierocone” na Węgrzech]. W zaskarżonej decyzji wskazano skarżącą jako beneficjenta zarzucanej pomocy państwa i nakazano Węgrom odzyskanie od skarżącej tejże pomocy wraz z odsetkami.

W uzasadnieniu swych żądań skarżąca podnosi cztery zarzuty.

W ramach zarzutu pierwszego skarżąca podnosi, że Komisja naruszyła art. 87 ust. 1 WE w zakresie, w jakim uznała zawartą przez skarżącą PPA za pomoc, mimo iż Komisja przyznała, że stanowiła ona „niezbędną” umowę przedprywatyzacyjną. Według skarżącej władze węgierskie działały zatem zgodnie z zasadą inwestora prywatnego. Skarżąca utrzymuje, że Komisja błędnie zastosowała traktat akcesyjny Węgier i art. 1 lit. b) ppkt v) rozporządzenia Rady nr 659/1999 ⁽¹⁾.

Po drugie skarżąca podnosi, że nawet jeśli, quod non, na mocy PPA skarżącej została przyznana pomoc państwa w 1995 r., to polegając na zasadzie uzasadnionych oczekiwań skarżąca mogła być przekonana, że zgodnie z prawem wspólnotowym pomoc ta zostanie potraktowana jako pomoc istniejąca.

Po trzecie skarżąca twierdzi, że kwalifikując zawartą przez skarżącą PPA jako niezgodną ze wspólnym rynkiem pomoc państwa, decyzja narusza zasadę proporcjonalności, gdyż pomoc ta została błędnie uznana za pomoc operacyjną i nie powinna była zostać uznana za niezgodną ze wspólnym rynkiem, nawet w zakresie, w jakim pokrywała ona poniesione przez skarżącą koszty osierocone. Ponadto skarżąca podnosi, że wniosek ten sformułowano w oparciu o niekompletne lub błędne rozumowanie, naruszając art. 87 ust. 3 lit. a) WE poprzez nieuznanie, że zawarta przez skarżącą PPA odgrywała rolę polegającą na sprzyjaniu rozwojowi gospodarczemu.

Po czwarte skarżąca utrzymuje, że nakaz odzyskania pomocy narusza art. 14 ust. 1 rozporządzenia Rady nr 659/1999 oraz ogólne zasady prawa wspólnotowego, takie jak zasada ochrony uzasadnionych interesów i uzasadnionych oczekiwań. Co więcej, skarżąca twierdzi, że Komisja naruszyła podstawowe wymogi proceduralne, takie jak prawo skarżącej do sprawiedliwego procesu.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 93 traktatu WE, Dz.U. L 83, s. 1.

Skarga wniesiona w dniu 12 maja 2009 r. — Poloplast przeciwko OHIM — Polypipe Building Products (P)**(Sprawa T-189/09)**

(2009/C 167/33)

Język skargi: niemiecki

Strony*Strona skarżąca:* Poloplast GmbH & Co. KG (Leonding, Austria) (przedstawiciel: G. Bruckmüller, Rechtsanwalt)*Strona pozwana:* Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)*Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również:* Polypipe Building Products Ltd (Edlinton, Zjednoczone Królestwo)**Żądania strony skarżącej**

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego z dnia 25 lutego 2009 r. i dokonanie w niej zmiany, tak aby stwierdzała, że pomiędzy przywoływanymi znakami nie istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd oraz
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty*Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy:* skarżąca*Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy:* graficzny znak towarowy „P” dla towarów i usług z klas 6, 11, 17, 19 i 42 (zgłoszenie nr 3 148 194)*Właściciel znaku lub oznaczenia,**na które powołano się w sprzeciwie:* Polypipe Building Products Ltd*Znak lub oznaczenie,**na które powołano się w sprzeciwie:* graficzny znak towarowy „P” dla towarów z klasy 17 (wspólnotowy znak towarowy nr 33 191) oraz graficzny znak towarowy „P POLYPIPE” dla towarów z klas 6, 11, 17, 19 i 20 (wspólnotowy znak towarowy nr 2 685 691)*Decyzja Wydziału Sprzeciwów:* Oddalenie sprzeciwu*Decyzja Izby Odwoławczej:* Częściowe oddalenie odwołania*Podniesione zarzuty:* naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b rozporządzenia (WE) nr 40/94 (obecnie art. 8 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 207/2009 ⁽¹⁾), ponieważ w przypadku kolidujących ze sobą znaków towarowych nie istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 2009, L 78, s. 1)

Skarga wniesiona w dniu 13 maja 2009 r. — Longevity Health Products przeciwko OHIM — Performing Science (5 HTP)**(Sprawa T-190/09)**

(2009/C 167/34)

Język skargi: niemiecki

Strony*Strona skarżąca:* Longevity Health Products, Inc. (przedstawiciel: J. Korab, Rechtsanwalt)*Strona pozwana:* Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)*Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również:* Performing Science LLC**Żądania strony skarżącej**

- Stwierdzenie dopuszczalności skargi spółki Longevity Health Products, Inc.;
- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej z dnia 21 kwietnia 2009 r. i oddalenie wniosku Performing Science, LLC. O unieważnienie wspólnotowego znaku towarowego CTM 002846483 — „5 HTP” oraz
- obciążenie OHIM kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty*Zarejestrowany wspólnotowy**znak towarowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie:* znak słowny „5 HTP” dla towarów i usług z klas 5, 16 i 35 (wspólnotowy znak towarowy nr 2 846 483)*Właściciel wspólnotowego znaku towarowego:* skarżąca*Strona wnosząca o unieważnienie wspólnotowego znaku towarowego:* Performing Science LLC*Decyzja Wydziału Unieważnień:* Częściowe uwzględnienie wniosku o unieważnienie odnośnego znaku towarowego*Decyzja Izby Odwoławczej:* Oddalenie odwołania skarżącej*Podniesione zarzuty:* Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. d rozporządzenia (WE) nr 40/94 (obecnie art. 7 ust. 1 lit. d rozporządzenia (WE) nr 207/2009 ⁽¹⁾)

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 2009, L 78, s. 1)

Skarga wniesiona w dniu 14 maja 2009 r. — Amen Corner przeciwko OHIM — Comercio Electrónico Ojal (SEVE TROPHY)**(Sprawa T-192/09)**

(2009/C 167/35)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Amen Corner (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci J. Calderón Chavero i T. Villate Consonni)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Drugą stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą był również: Comercio Electrónico Ojal (SEVE TROPHY) (Madryt, Hiszpania)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Izby Odwoławczej OHIM z dnia 5 marca 2009 r. w sprawie R-462/2008-2 w części dotyczącej towarów należących do klasy 09.
- na podstawie ww. stwierdzenia nieważności odrzucenie zgłoszenia znaku towarowego nr 4 617 213 w całości
- obciążenie kosztami wynikającymi z niniejszego postępowania OHIM i innych stron postępowania w razie sprzeciwu wobec powyższego i oddalenia ich żądań

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Comercio Electrónico Ojal

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy zawierający element słowny „SEVE TROPHY” (zgłoszenie nr 4 617 213) dla towarów i usług należących do klas 3, 9, 14, 18, 25, 28, 35 i 41.

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: skarżące przedsiębiorstwo

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: wspólnotowe znaki towarowe „SEVE TROPHY” i „SEVE BALLESTEROS TROPHY” (nr 1 541 226, nr 1 980 341, nr 2 068 682 i nr 3 846 235), dla towarów i usług należących do klas 3, 14, 25, 28, 35 i 41.

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: oddalenie sprzeciwu wniesionego na podstawie art. 8 ust. 5 rozporządzenia Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 11, s.1) [zastąpionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego, Dz.U. L 78, s. 1]

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Niewłaściwe zastosowanie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94

Skarga wniesiona w dniu 13 maja 2009 r. — Lan Airlines przeciwko OHIM — Air Nostrum (LÍNEAS AÉREAS DEL MEDITERRÁNEO LAM)**(Sprawa T-194/09)**

(2009/C 167/36)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Lan Airlines, SA (przedstawiciel: adwokaci E. Armijo Chávarri i A. Castán Pérez-Gómez)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Drugą stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Air Nostrum, Lineas Aéreas del Mediterráneo, SA (Manises, Hiszpania)

Żądania strony skarżącej

- potwierdzenie wpływu niniejszego pisma wraz z załącznikami i wniesienia w terminie i we właściwej formie skargi na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu z dnia 19 lutego 2009 r. w sprawie R 0107/2008-4 oraz po przeprowadzeniu właściwego postępowania wydanie wyroku stwierdzającego nieważność wspomnianej decyzji z wyraźnym obciążeniem Urzędu kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Air Nostrum, Líneas Aéreas del Mediterráneo S.A.

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „LINEAS AEREAS DEL MEDITERRANEO LAM” (zgłoszenie nr 4 448 061) dla usług z klasy 39.

Właściciel znaku lub oznaczenia,

na które powołano się w sprzeciwie: Strona skarżąca

Znak lub oznaczenie,

na które powołano się w sprzeciwie: Słowny wspólnotowy znak towarowy „LAN” (nr 3 350 899) dla usług z klas 35, 39 i 43; graficzny wspólnotowy znak towarowy zawierający element słowny „LAN”, któremu towarzyszy gwiazda (nr 3 694 957) dla usług z klasy 39

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Oddalenie sprzeciwu w całości

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Nieprawidłowe zastosowanie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94 (obecnie rozporządzenia nr 207/2009).

Skarga wniesiona w dniu 25 maja 2009 r. — TerreStar Europe przeciwko Komisji**(Sprawa T-196/09)**

(2009/C 167/37)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: TerreStar Europe Ltd (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: R. Olofsson, lawyer, J. Killick, barrister)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania;
- podjęcie wszelkich środków, które Sąd uzna za niezbędne.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej sprawie skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2009) 3746 wersja ostateczna /2 z dnia 13 maja 2009 r. w sprawie selekcji operatorów ogólnoeuropejskich systemów dostarczających satelitarne usługi komunikacji ruchomej (MSS) wydanej zgodnie z decyzją nr 626/2008/WE⁽¹⁾ w zakresie, w jakim zgłoszenie skarżącej zostało odrzucone.

Na poparcie skargi skarżąca przedstawia trzy zarzuty.

Po pierwsze skarżąca twierdzi, że Komisja popełniła oczywisty błąd w ocenie uznając, że TerreStar nie zrealizowała wymaganych etapów. Skarżąca uważa, że stwierdzona przez Komisję niezgodność pomiędzy przedstawionymi informacjami a brakiem dowodu na pokonanie jednego z etapów wynikała z niezrozumienia tych informacji i mogła być wyjaśniona na wniosek Komisji.

Po drugie skarżąca twierdzi, że Komisja naruszyła zasadę dobrej administracji i zasadę proporcjonalności nie wnosząc o przedstawienie wyjaśnień i nie dokonując przeglądu wyjaśnień z własnej woli przedstawionych przez TerreStar.

Po trzecie, ewentualnie, skarżąca twierdzi, że zaskarżona decyzja nie została należycie uzasadniona.

⁽¹⁾ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady nr 626/2008/WE z dnia 30 czerwca 2008 r. w sprawie selekcji i zezwoleń dotyczących systemów dostarczających satelitarne usługi komunikacji ruchomej (MSS) (Dz.U. 2008 L 172, s. 15)

Skarga wniesiona w dniu 20 maja 2009 r. — UOP przeciwko Komisji**(Sprawa T-198/09)**

(2009/C 167/38)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: UOP Ltd (Brimsdown, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: B. Hartnett, barrister, i O. Geiss, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności art. 2 ust. 2 decyzji Komisji z dnia 16 lipca 2008 r. w sprawie środka pomocy wdrożonego przez Francję na rzecz grupy IFP [C 51/05 (ex NN 84/05)]⁽¹⁾
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Strona skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 16 lipca 2008 r. w sprawie środka pomocy wdrożonego przez Francję na rzecz grupy Institute Français du Petrol [C 51/05 (ex NN 84/05)], notyfikowanej jako dokument C(2008) 1330, w części, w której uznano w niej — pod pewnymi warunkami — że pomoc ta jest zgodna ze wspólnym rynkiem w rozumieniu art. 87 ust. 3 lit. c) WE. Skarżąca jest podmiotem konkurencyjnym względem beneficjenta pomocy państwa i spółek od niego zależnych, tj. Axens i Prosernat.

W uzasadnieniu swych żądań strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

Po pierwsze podnosi ona, że Komisja popełniła oczywisty błąd w zakresie ustaleń faktycznych i prawnych, naruszając art. 87 ust. 3 WE oraz ramowe uregulowania dotyczące badań i rozwoju z 1996 r. poprzez błędne określenie charakteru działań w zakresie badań i rozwoju podjętych przez IFP zgodnie z załącznikiem I do ramowych uregulowań dotyczących badań i rozwoju, a tym samym błędnie określając maksymalną ważoną intensywność pomocy. Skarżąca uzasadnia ten zarzut w następujący sposób: działalność spółek Axens i Prosernat dotycząca procesów nie stanowi działalności w dziedzinie badań i rozwoju, a cały rozwój poprzedzający fazę konkurencji realizowany jest przez IFP; IFP wykonała przynajmniej część działań w zakresie poprzedzającego fazę konkurencji rozwoju technologii procesów i katalizatorów, wiążących się z wykorzystaniem zakładów pilotażowych, a także część poprzedzających fazę konkurencji działań w zakresie rozwoju jej portfela patentów.

Po drugie skarżąca podnosi, że Komisja popełniła oczywisty błąd w zakresie ustaleń faktycznych i prawnych, naruszając art. 87 ust. 3 WE i oraz ramowe uregulowania dotyczące badań i rozwoju z 1996 r. poprzez nieuwzględnienie pomocy operacyjnej przyznanej na rzecz Axens i Prosernat, będących

spółkami zależnymi IFP. Skarżąca uzasadnia ten zarzut trzema argumentami i twierdzi, że: nie wzięto pod uwagę bezpośrednich korzyści uzyskanych przez Axens dzięki ciągłemu wykorzystywaniu zakładów pilotażowych, jak również pośrednich korzyści czerpanych przez Axens z dotacji naukowych IFP oraz międzynarodowej współpracy badawczej IFP.

Po trzecie skarżąca utrzymuje, że Komisja popełniła oczywisty błąd w zakresie ustaleń faktycznych i prawnych, uznając, że pomoc przyznana IFP i jej spółkom zależnym Axens i Prosernat ma efekt zachęty.

Po czwarte twierdzi ona, że Komisja popełniła oczywisty błąd w zakresie ustaleń faktycznych i prawnych, polegający na nieprzedstawieniu wystarczającego uzasadnienia lub nieuwzględnieniu w pełnym zakresie przedstawionych jej materiałów dowodowych.

(¹) Dz.U. 2009, L 53, s. 13

Skarga wniesiona w dniu 25 maja 2009 r. — Abertis Infraestructuras przeciwko Komisji

(Sprawa T-200/09)

(2009/C 167/39)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Abertis Infraestructuras, SA (Barcelona, Hiszpania) (przedstawiciele: M. Roca Junyent i P. Callol García, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

— Stwierdzenie nieważności przyjętego aktu i obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej sprawie zaskarżony został ten sam akt, który jest przedmiotem sprawy T-58/09 Schemaventotto przeciwko Komisji (Dz.U. C 82, s. 34); jest to akt prawny, na mocy którego Komisja zakończyła postępowanie na podstawie art. 21 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 z dnia 20 stycznia 2004 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw (Dz.U. L 24, s. 1, zwanego dalej „rozporządzeniem”), wszczęte w celu przeprowadzenia kontroli koncentracji między skarżącą oraz Autostrade, S.p.A. (sprawae COMP/M. 4388 — Abertis/Autostrade).

Na poparcie swoich żądań skarżąca podnosi następujące zarzuty:

— Komisja naruszyła ciążące na niej obowiązki prawne, gdyż zakończyła postępowanie na podstawie art. 21 nie stwierdzwszy, że Włochy dopuściły się naruszeń prawa ze szkodą dla Abertis; ponadto, Komisja nie dokonała prawidłowej analizy zgodności koncentracji z prawem wspólnotowym,

naruszając w ten sposób obowiązek ustanowiony w art. 21 rozporządzenia.

- Komisja nie zachowała istotnych wymogów postępowania, ustanowionych w art. 21 rozporządzenia. Takie uchybienie proceduralne powoduje nieważność aktów Komisji, ponieważ uniemożliwia pełną realizację celu art. 21 rozporządzenia.
- Komisja naruszyła obowiązek uzasadnienia przyjętych przez nią aktów.
- Komisja nadużyła władzy przyjmując decyzję na podstawie art. 21 rozporządzenia, który nie upoważnia jej do przyjęcia takiej decyzji objętej zakresem art. 226 WE. Naruszyła ona w ten sposób gwarancje ustanowione w art. 21 rozporządzenia, pozbawiając ten przepis skuteczności i pozbawiając ochrony planowaną koncentrację, którą uprzednio zatwierdziła.
- Komisja naruszyła ogólne zasady pewności prawa, dobrej administracji oraz ochrony uzasadnionych oczekiwań umarżając postępowanie przeciwko państwu członkowskiemu, w sytuacji nie pozostawiającej miejsca na ocenę, naruszając w ten sposób oczekiwania podmiotów gospodarczych.
- W końcu, Komisja nie dokonała prawidłowej analizy nowych ram prawnych ustanowionych przez Włochy. Państwo to nie przyjęło bowiem uregulowań gwarantujących, że przedsiębiorstwa będą traktowane na równi zgodnie z przepisami wspólnotowymi przy okazji przyszłego transgranicznego łączenia przedsiębiorstw w sektorze autostrad we Włoszech.

Skarga wniesiona w dniu 25 maja 2009 r. — Olymp Bezner przeciwko OHIM — Bellido (Olymp)

(Sprawa T-203/09)

(2009/C 167/40)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Olymp Bezner GmbH & Co. KG (Bietigheim Bissingen, Niemcy) (przedstawiciele: J. Dönch i M. Eck, adwokaci)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Drugą stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą był również: Miguel Bellido, S.A. (Manzanares, Ciudad Real, Hiszpania)

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 11 marca 2009 r. w sprawie R 531/2008 2; oraz

— obciążenie OHIM kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie: słowny wspólnotowy znak towarowy „Olymp” dla towarów należących do klasy 25

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: Olymp Bezner GmbH & Co. KG

Strona wnosząca o unieważnienie wspólnotowego znaku towarowego: Miguel Bellido, S.A.

Prawo ze znaku towarowego przysługujące stronie wnoszącej o unieważnienie: rejestracja hiszpańskiego graficznego znaku towarowego „OLIMPO” dla towarów należących do klasy 25

Decyzja Wydziału Unieważnień: unieważnienie rozpatrywanego wspólnotowego znaku towarowego

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady 40/94 (obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady 207/2009) i art. 52 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Rady 40/94 (obecnie art. 53 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Rady 207/2009) poprzez błędne stwierdzenie przez Izbę Odwoławczą, że istniało prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd, ponieważ sporne znaki towarowe nie są podobne wizualnie, fonetycznie ani koncepcyjnie.

Skarga wniesiona w dniu 25 maja 2009 r. — Olymp Bezner przeciwko OHIM — Bellido (OLYMP)

(Sprawa T-204/09)

(2009/C 167/41)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Olymp Bezner GmbH & Co. KG (Bietigheim Bissingen, Niemcy) (przedstawiciele: J. Dönch i M. Eck, adwokaci)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Drugą stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą był również: Miguel Bellido, S.A. (Manzanares, Ciudad Real, Hiszpania)

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 5 marca 2009 r. w sprawie R 598/2008 2; oraz

— obciążenie OHIM kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie: graficzny wspólnotowy znak towarowy „OLYMP” dla towarów należących do klasy 25

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: Olymp Bezner GmbH & Co. KG

Strona wnosząca o unieważnienie wspólnotowego znaku towarowego: Miguel Bellido, S.A.

Prawo ze znaku towarowego przysługujące stronie wnoszącej o unieważnienie: rejestracja hiszpańskiego graficznego znaku towarowego „OLIMPO” dla towarów należących do klasy 25

Decyzja Wydziału Unieważnień: unieważnienie rozpatrywanego wspólnotowego znaku towarowego

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady 40/94 (obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady 207/2009) poprzez błędne stwierdzenie przez Izbę Odwoławczą, że istniało prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd, ponieważ sporne znaki towarowe nie są podobne wizualnie, fonetycznie ani koncepcyjnie.

Skarga wniesiona w dniu 25 maja 2009 r. — El Jirari Bouzekri przeciwko OHIM — Nike International (NC NICKOL)

(Sprawa T-207/09)

(2009/C 167/42)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Mustapha El Jirari Bouzekri (Malaga, Hiszpania) (przedstawiciel: E. Ragot, adwokat)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Nike International Ltd (Beaverton, Stany Zjednoczone)

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 25 lutego 2009 r. w sprawie R-554/2008-2 w zakresie w jakim narusza ona prawo poprzez błędną wykładnię art. 8 ust. 5 rozporządzenia Rady (WE) nr 40/94 (obecnie art. 8 ust. 5 rozporządzenia Rady nr 207/2009); oraz

— obciążenie pozwanego i Nike International Ltd całością kosztów poniesionych przez skarżącego w związku z postępowaniem przed Sądem Pierwszej Instancji.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: skarżący

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy „NC NICKOL” dla towarów z klasy 9

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Nike International Ltd

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: graficzny znak towarowy „NIKE” zarejestrowany jako wspólnotowy znak towarowy dla szeregu towarów, w tym towarów z klas 9 i 25

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 5 rozporządzenia Rady nr 40/94, z uwagi na to, iż Izba Odwoławcza doszła do błędnego wniosku, że zostały spełnione przesłanki zastosowania tego przepisu.

Skarga wniesiona w dniu 26 maja 2009 r. — Mars przeciwko OHIM — Marc (MARC Marlon Abela Restaurant Corporation)

(Sprawa T-208/09)

(2009/C 167/43)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Mars, Inc. (McLean, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: A. Bryson, barrister, i V. Marsland, solicitor)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stronę postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Marc Ltd (Londyn, Zjednoczone Królestwo)

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 5 marca 2009 r. w sprawie R 1827/2007-2; i

— obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Marc Ltd

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy „MARC Marlon Abela Restaurant Corporation” dla towarów i usług z klas 29, 30, 31, 32, 33, 35 i 43

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: strona skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: słowne i graficzne wspólnotowe znaki towarowe „MARS” dla towarów i usług z klas 9, 29, 30, 32 i 35

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: częściowe uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: uchylenie decyzji Wydziału Sprzeciwów i oddalenie sprzeciwu w całości

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 40/94 (obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 207/2009) ze względu na to, że Izba Odwoławcza (i) błędnie założyła (lub stwierdziła) bez żadnej podstawy dowodowej, iż rozpatrywane znaki towarowe mają jasne i określone znaczenie dla odbiorców w krajach bałtyckich, tak że odbiorcy ci są w stanie od razu je zrozumieć, co błędnie doprowadziło Izbę do wniosku, że istnieje różnica koncepcyjna pomiędzy znakami towarowymi, która przeważa nad wizualnymi i fonetycznymi podobieństwami i uzasadnia uznanie, iż rozpatrywane znaki towarowe nie są podobne; i (ii) w ogóle lub w odpowiedni sposób nie wzięła pod uwagę okoliczności sprzedaży rozpatrywanych towarów i usług oraz wpływu tych okoliczności na a) ocenę wizualnych i fonetycznych podobieństw pomiędzy tymi znakami towarowymi; i b) stosunkową wagę, jaką należy przywiązać podczas całościowej oceny podobieństwa lub prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd do różnych elementów (wizualnych, fonetycznych, koncepcyjnych), według których ma nastąpić ocena podobieństwa. Naruszenie art. 8 ust. 5 rozporządzenia Rady nr 40/94 (obecnie art. 8 ust. 5 rozporządzenia Rady nr 207/2009) ze względu na błędne oddalenie przez Izbę Odwoławczą opartego na tej podstawie sprzeciwu z uzasadnieniem, że skarżąca nie wykazała spełnienia wszystkich kumulatywnych przesłanek niezbędnych do zastosowania tego przepisu. Naruszenie art. 8 ust. 4 rozporządzenia Rady nr 40/94 (obecnie art. 8 ust. 4 rozporządzenia Rady nr 207/2009) ze względu na błędne przyjęcie przez Izbę Odwoławczą, że prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd należy oceniać według tych samych zasad dla celów art. 8 ust. 1 lit. b) i art. 8 ust. 4 rozporządzenia Rady nr 40/94.

Skarga wniesiona w dniu 26 maja 2009 r. — Formenti Seleo przeciwko Komisji

(Sprawa T-210/09)

(2009/C 167/44)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Formenti Seleo SpA (Pordenone, Włochy) (przedstawiciele: A. Malatesta, G. Terracciano, S. Malatesta, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie dopuszczalności niniejszej skargi,
- zasądzenie od Komisji Wspólnot Europejskich kwoty 156 208 915,03 EUR na rzecz spółki Formenti Seleo SpA w likwidacji i w zarządzie syndyka, powiększonej o odsetki, począwszy od daty stwierdzenia upadłości lub tytułem ewentualnym innej kwoty, którą Sąd uzna za właściwą,
- obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania w tej instancji.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca, która jest głównym włoski producentem telewizorów kolorowych została postawiona w stan upadłości i pozostaje w zarządzie syndyka, w następstwie znacznego rozmiaru przywozu na rynek europejski telewizorów kolorowych wyprodukowanych przez spółki tureckie, które dokonały ich sprzedaży po cenach dumpingowych.

Okoliczność ta została na terytorium wspólnotowym bezpośrednio spowodowana naruszeniem przez Republikę Turecką układu stowarzyszeniowego ze Wspólnotą Europejską z 1963 r. i późniejszych przepisów, którymi go uzupełniono, w zakresie w jakim rząd turecki wprowadził uregulowania mające na celu obejście zobowiązań Turcji przewidzianych w tym układzie a dotyczących w szczególności ustalenia tureckiego pochodzenia telewizorów kolorowych przywożonych o Wspólnoty, przy czym, Wspólnota powzięła wiadomość o tych naruszeniach o roku 1993.

W szczególności Formenti Seleo SpA uważa, że odpowiedzialność Komisji powstaje z następujących powodów prowadzących do powstania odpowiedzialności pozaumownej tej ostatniej i w konsekwencji obowiązku naprawienia szkody:

- 1) Naruszenie zobowiązań przewidzianych w układzie stowarzyszeniowym i protokole dodatkowym do niego, w zakresie w jakim podczas okresu przejściowego realizacji unii celnej Wspólnoty z Republiką Turecką, tj. od 1994 r. i a fortiori w okresie funkcjonowania unii celnej, wiedząc o nieprzestrzeganiu układu przez Republikę Turecką, Komisja nie czuwała nad prawidłowym stosowaniem przepisów celnych.
- 2) Naruszenie art. 211 WE i zasady dobrej administracji wobec okoliczności, że w zakresie w jakim układ stowarzyszeniowy i protokół dodatkowy stanowią część prawa wspólnotowego, Komisja jest zobowiązana do czuwania nad przestrzeganiem prawa i zagwarantowania dobrej administracji.
- 3) Naruszenie zasady uzasadnionych oczekiwań wobec okoliczności, że Komisja naruszyła uzasadnione oczekiwania przedsiębiorców wspólnotowych, a w szczególności skarżącej, w zakresie dobrego funkcjonowania unii celnej z Turcją, która powinna była zostać zagwarantowana poprzez kontrole i weryfikacje, których Komisja nie przeprowadziła.
- 4) Naruszenie i/lub błędne stosowanie przepisów antidumpingowych wobec okoliczności, że Komisja, wiedząc od 1993 r. o poważnych nieprawidłowościach, których dopuszczali się eksporterzy tureccy, nie ustanowiła środków obronnych działając bez niestaranności wymaganej w tych okolicznościach od administracji.

Skarga wniesiona w dniu 27 maja 2009 r. — Astrim i Elyo Italia przeciwko Komisji

(Sprawa T-216/09)

(2009/C 167/45)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Astrim SpA (Rzym, Włochy) i Elyo Italia Srl (Sesto San Giovanni, Włochy) (przedstawiciel: M. Brugnoletti, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji, w której za niepełną uznano ofertę przedstawioną przez grupę oferentów w odpowiedzi na zaproszenie do składania ofert nr 2008 — C04 005 na umowę o świadczenie usług konserwacji we wspólnym centrum badawczym⁽¹⁾, przekazanej pismem z dnia 27 marca 2009 r. i uzupełnionej powiadomieniem z dnia 3 kwietnia 2009 r., wraz z kolejnymi i związanymi decyzjami, w tym o przyznaniu zamówienia innemu przedsiębiorstwu,
- tytułem ewentualnym stwierdzeni nieważności pkt 17 zaproszenia do składania ofert nr 2008 — C04005 w zakresie w jakim określa ogólne kryterium eliminacji z przetargu,

— obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżące wnoszą o stwierdzenie nieważności decyzji o odrzuceniu przedstawionej przez nie oferty w odpowiedzi na zaproszenie do składania ofert nr 2008 — C04 005 na umowę o świadczenie usług konserwacji we wspólnym centrum badawczym i udzieleniu zamówienia innym przedsiębiorstwom.

Skarżące przedstawiają trzy zarzuty na poparcie swego wniosku:

W pierwszym zarzucie skarżące podnoszą, że Komisja naruszyła pkt 17 zaproszenia do składania ofert, art. 92 i 89 rozporządzenia Rady nr 1605/2002 ⁽²⁾ i zasad przejrzystości oraz równego traktowania, w zakresie jakim wykluczyła ofertę skarżących na podstawie nieprawidłowej oceny braku jej kompletności wobec okoliczności, że nie wskazano szeregu cen podczas gdy grupa oferentów celowo zdecydowała się zaoferować cenę 0 EUR.

W drugim zarzucie skarżące podnoszą, że nie uzasadniono odpowiednio tej decyzji, gdyż pkt 17 zaproszenia do składania ofert nie przewiduje automatycznego wykluczenia, gdy część oferty nie została wypełniona, lecz wskazuje jedynie na taką możliwość, pozostawiając Komisji decyzję w tym zakresie. Ponieważ jest to decyzja dyskrecjonalna należy ją odpowiednio uzasadnić, czego nie uczyniono.

W trzecim zarzucie, mającym znaczenie jedynie gdyby Trybunał nie przychylił się do pierwszych dwóch zarzutów, skarżące wnoszą o stwierdzenie nieważności pkt 17 zaproszenia do składania ofert z tego powodu, że narusza art. 92 i 89 rozporządzenia Rady nr 1605/2002 w zakresie w jakim wskazuje ogólne kryterium wykluczenia z przetargu.

⁽¹⁾ Dz.U. 2008/Dz 2008-274999 z dnia 25 października 2008 r.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich.

SĄD DO SPRAW SŁUŻBY PUBLICZNEJ

Skarga wniesiona w dniu 27 marca 2009 r. — Ingo Hanschmann przeciwko Europolowi

(Sprawa F-27/09)

(2009/C 167/46)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Ingo Hanschmann (Haga, Niemcy) (przedstawiciel: P. de Casparis, adwokat)

Strona pozwana: Europejski Urząd Policji (Europol)

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 12 czerwca 2008 r., w której skarżący został poinformowany o braku możliwości zaferowania mu stałego zatrudnienia, a także decyzji z dnia 7 stycznia 2009 r. odrzucającej zażalenie złożone na pierwszą z decyzji.

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 12 czerwca 2008 r., w której strona pozwana poinformowała skarżącego o braku możliwości zaferowania mu stałego zatrudnienia a także decyzji wydanej w przedmiocie zażalenia w dniu 7 stycznia 2009 r., w której zarzuty przedstawione przez skarżącego wobec decyzji z dnia 12 czerwca 2008 r. zostały uznane za bezzasadne;

— obciążenie Europolu kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 27 marca 2009 r. — Kipp przeciwko Europolowi

(Sprawa F-28/09)

(2009/C 167/47)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Michael Kipp (Haga, Niemcy) (przedstawiciel: P. de Casparis, adwokat)

Strona pozwana: Europejski Urząd Policji (Europol)

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 12 czerwca 2008 r., w której skarżący został poinformowany o braku możliwości

zaferowania mu stałego zatrudnienia, a także decyzji z dnia 7 stycznia 2009 r. odrzucającej zażalenie złożone na pierwszą z decyzji.

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 12 czerwca 2008 r., w której strona pozwana poinformowała skarżącego o braku możliwości zaferowania mu stałego zatrudnienia a także decyzji wydanej w przedmiocie zażalenia w dniu 7 stycznia 2009 r., w której zarzuty przedstawione przez skarżącego wobec decyzji z dnia 12 czerwca 2008 r. zostały uznane za bezzasadne;

— obciążenie Europolu kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 2 kwietnia 2009 r. — Sluiter przeciwko Europolowi

(Sprawa F-34/09)

(2009/C 167/48)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Rudolf Sluiter (Hillegom, Niemcy) (przedstawiciel: P. de Casparis, adwokat)

Strona pozwana: Europejski Urząd Policji (Europol)

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 12 czerwca 2008 r., w której skarżący został poinformowany o braku możliwości zaferowania mu stałego zatrudnienia, a także decyzji z dnia 7 stycznia 2009 r. odrzucającej zażalenie złożone na pierwszą z decyzji.

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 12 czerwca 2008 r., w której strona pozwana poinformowała skarżącego o braku możliwości zaferowania mu stałego zatrudnienia a także decyzji wydanej w przedmiocie zażalenia w dniu 7 stycznia 2009 r., w której zarzuty przedstawione przez skarżącego wobec decyzji z dnia 12 czerwca 2008 r. zostały uznane za bezzasadne;

— obciążenie Europolu kosztami postępowania.

**Skarga wniesiona w dniu 2 kwietnia 2009 r. — Visser —
Fornt Raya przeciwko Europołowi**

(Sprawa F-35/09)

(2009/C 167/49)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Maria Teresa Visser — Fornt Raya (Haga, Niderlandy) (przedstawiciel: P. de Casparis)

Strona pozwana: Europejski Urząd Policji (Europol)

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 12 czerwca 2008 r., w drodze której skarżąca została poinformowana o braku możliwości zaoferowania jej stałego zatrudnienia a także decyzji z dnia 7 stycznia 2009 r. odrzucającej zażalenie złożone na pierwszą z decyzji.

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 12 czerwca 2008 r., w drodze której strona pozwana poinformowała skarżącą o braku możliwości zaoferowania jej stałego zatrudnienia a także decyzji z dnia 7 stycznia 2009 r. w przedmiocie zażalenia, w której stwierdzono że zarzuty podniesione przez skarżącą w stosunku do decyzji z dnia 12 czerwca 2008 r. są bezzasadne;
- obciążenie Europolu kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 2 kwietnia 2009 r. — Armitage-Wilson przeciwko Europołowi

(Sprawa F-36/09)

(2009/C 167/50)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Kate Armitage-Wilson (Haga, Niderlandy) (przedstawiciel: W. J. Dammingh)

Strona pozwana: Europejski Urząd Policji (Europol)

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 12 czerwca 2008 r., w drodze której skarżąca została poinformowana o braku możliwości zaoferowania jej stałego zatrudnienia a także decyzji z dnia 7 stycznia 2009 r. odrzucającej zażalenie złożone na pierwszą z decyzji.

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 12 czerwca 2008 r., w drodze której strona pozwana poinformowała skarżącą o

braku możliwości zaoferowania jej stałego zatrudnienia a także decyzji z dnia 7 stycznia 2009 r. w przedmiocie zażalenia, w której stwierdzono że zarzuty podniesione przez skarżącą w stosunku do decyzji z dnia 12 czerwca 2008 r. są bezzasadne;

- obciążenie Europolu kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 2 kwietnia 2009 r. — Doyle przeciwko Europołowi

(Sprawa F-37/09)

(2009/C 167/51)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Margaret Doyle (Noordwijkerhout, Niderlandy) (przedstawiciel: P. de Casparis)

Strona pozwana: Europejski Urząd Policji (Europol)

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 12 czerwca 2008 r., w drodze której skarżącą została poinformowana o braku możliwości zaoferowania jej stałego zatrudnienia a także decyzji z dnia 7 stycznia 2009 r. odrzucającej zażalenie złożone na pierwszą z decyzji.

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 12 czerwca 2008 r., w drodze której strona pozwana poinformowała skarżącą o braku możliwości zaoferowania jej stałego zatrudnienia a także decyzji z dnia 7 stycznia 2009 r. w przedmiocie zażalenia, w której stwierdzono że zarzuty podniesione przez skarżącą w stosunku do decyzji z dnia 12 czerwca 2008 r. są bezzasadne;
- obciążenie Europolu kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 2 kwietnia 2009 r. — Breige Martin przeciwko Europołowi

(Sprawa F-38/09)

(2009/C 167/52)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Breige Martin (Dublin, Irlandia) (przedstawiciel: P. de Casparis)

Strona pozwana: Europejski Urząd Policji (Europol)

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 12 czerwca 2008 r., w drodze której skarżąca została poinformowana o braku możliwości zaferowania jej stałego zatrudnienia a także decyzji z dnia 7 stycznia 2009 r. odrzucającej zażalenie złożone na pierwszą z decyzji.

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 12 czerwca 2008 r., w drodze której strona pozwana poinformowała skarżącą o braku możliwości zaferowania jej stałego zatrudnienia a także decyzji z dnia 7 stycznia 2009 r. w przedmiocie zażalenia, w której stwierdzono że zarzuty podniesione przez skarżącą w stosunku do decyzji z dnia 12 czerwca 2008 r. są bezzasadne;
- obciążenie Europolu kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 2 kwietnia 2009 r. — Goddijn przeciwko Europolowi

(Sprawa F-39/09)

(2009/C 167/53)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Jacqueline Goddijn (Breda, Niderlandy) (przedstawiciel: P. de Casparis)

Strona pozwana: Europejski Urząd Policji (Europol)

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 12 czerwca 2008 r., w drodze której skarżąca została poinformowana o braku możliwości zaferowania jej stałego zatrudnienia a także decyzji z dnia 7 stycznia 2009 r. odrzucającej zażalenie złożone na pierwszą z decyzji.

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 12 czerwca 2008 r., w drodze której strona pozwana poinformowała skarżącą o braku możliwości zaferowania jej stałego zatrudnienia a także decyzji z dnia 7 stycznia 2009 r. w przedmiocie zażalenia, w której stwierdzono że zarzuty podniesione przez skarżącą w stosunku do decyzji z dnia 12 czerwca 2008 r. są bezzasadne;
- obciążenie Europolu kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 12 maja 2009 r. — Wendler przeciwko Komisji

(Sprawa F-49/09)

(2009/C 167/54)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Eberhard Wendler (Laveno Mombello, Włochy) (przedstawiciel: adwokat M. Müller-Trawinski)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Przedmiot i opis sporu

Wycofanie żądania pozwanej dotyczącego podania przez skarżącego konta bankowego założonego w jego miejscu zamieszkania we Włoszech, dla celów wypłaty emerytury

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji pozwanej z dnia 9 września 2008 r., w drodze której odrzucone zostało zażalenie skarżącego z dnia 19 lutego 2008 r. i zgodnie z którą ma on obowiązek podania konta bankowego założonego w jego miejscu zamieszkania, dla celów wypłaty jego emerytury;
- obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 12 maja 2009 r. — Missir Mamachi di Lusignano przeciwko Komisji

(Sprawa F-50/09)

(2009/C 167/55)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Livio Missir Mamachi di Lusignano (Kerkhove-Avelgem, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci F. Di Gianni i R. Antonini)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Przedmiot i opis sporu

Wniosek o naprawienie szkody majątkowej i krzywdy wynikających z zabójstwa urzędnika Komisji i jego małżonki.

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji organu powołującego z dnia 3 lutego 2009 r., odrzucającej zażalenie nr R/406/08 dotyczące wniosku o naprawienie szkody i krzywdy wynikających z zabójstwa Alessandra Missira Mamachi di Lusignano i jego małżonki, do którego doszło w dniu

- 18 września 2006 r. w Rabacie (Maroko), gdzie znajdował się on w związku ze swoją służbą;
- tytułem naprawienia szkody majątkowej, nakazanie Komisji zapłaty na rzecz spadkobierców i następców prawnych Alessandra Missira Mamachi di Lusignano kwoty 2 552 837,96 EUR, odpowiadającej 26 rocznym wynagrodzeniom zabitego urzędnika z możliwością ponownego jej oszacowania przy uwzględnieniu ewentualnego rozwoju jego kariery (zarówno w zakresie automatycznego przeniesienia na kolejne stopnie jak i w zakresie ewentualnych awansów do wyższych grup zaszerogowania służbowego);
 - nakazanie Komisji zapłaty na rzecz uprawnionych spadkobierców i następców prawnych Alessandra Missira Mamachi di Lusignano kwoty 250 000 EUR tytułem naprawienia krzywdy odniesionej przez ofiarę zabójstwa przed jej śmiercią;
 - nakazanie Komisji zapłaty na rzecz uprawnionych spadkobierców i następców prawnych Alessandra Missira Mamachi di Lusignano kwoty 1 276 512 EUR tytułem naprawienia krzywdy odniesionej przez nich jako potomstwo ofiary i świadkowie jego tragicznego zabójstwa;
 - nakazanie Komisji zapłaty na rzecz Livia Missira Mamachi di Lusignano kwoty 212 752 EUR tytułem naprawienia krzywdy odniesionej przezeń jako ojca ofiary;
 - nakazanie Komisji zapłaty odsetek wyrównawczych i naliczonych w międzyczasie odsetek za zwłokę;

— obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 20 maja 2009 r. — Lebedef przeciwko Komisji

(Sprawa F-54/09)

(2009/C 167/56)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Giorgio Lebedef (Senningerberg, Luksemburg) (przedstawiciel: F. Frabetti, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności szeregu decyzji dotyczących pomniejszenia o 39 dni prawa do urlopu skarżącego za 2008 r.

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 12 lutego 2008 r., 1 kwietnia 2008 r., 10 kwietnia 2008 r., 20 maja 2008 r., 14 lipca 2008 r. dotyczących pomniejszenia o 39 dni prawa do urlopu skarżącego za 2008 r.;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

SPROSTOWANIA**Sprostowanie opublikowanego w Dzienniku Urzędowym komunikatu w sprawie T-475/08 P**

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej C 69 z dnia 21 marca 2009 r., s. 40)

(2009/C 167/57)

Opublikowany w Dzienniku Urzędowym komunikat w sprawie T-475/08 P, Duta przeciwko Trybunałowi Sprawiedliwości otrzymuje brzmienie:

„Odwołanie od wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej wydanego w dniu 4 września 2008 r. w sprawie F-103/07, Duta przeciwko Trybunałowi Sprawiedliwości, wniesione w dniu 29 października 2008 r. przez Radu Dutę

(Sprawa T-475/08 P)

(2009/C 69/93)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Radu Duta (Luksemburg, Luksemburg) (przedstawiciel: adwokat F. Krieg)

Druga strona postępowania: Trybunał Sprawiedliwości

Żądania wnoszącego odwołanie

- uznanie niniejszego odwołania za dopuszczalne w zakresie wymogów formalnych,
- uznanie go za zasadne co do istoty,
- w konsekwencji uznanie skargi wnoszącego odwołanie za dopuszczalną i zasadną w drodze zmiany wyroku Sądu ds. Służby Publicznej Unii Europejskiej z dnia 4 września 2008 r.,
- tym samym stwierdzenie nieważności zaskarżonych decyzji z wyżej wskazanych powodów,
- w razie konieczności skierowanie sprawy do właściwego organu w celu rozstrzygnięcia zgodnie z przyszłym wyrokiem,
- zasądzenie od strony przeciwnej kwoty 1 100 000 (jednego miliona stu tysięcy) euro tytułem odszkodowania,
- w razie konieczności zasięgnięcie opinii biegłego celem obliczenia wysokości szkody poniesionej przez wnoszącego odwołanie,
- obciążenie strony przeciwnej całością kosztów postępowania,
- zezwolenie wnoszącemu odwołanie na powołanie się na pisma procesowe z pierwszej instancji, które zostały dołączone do niniejszego odwołania i powinny być uznane za jego integralną część,
- stwierdzenie, że wnoszący ma prawo zastrzec sobie wyraźnie wszystkie prawa i środki prawne, w szczególności prawo do wniesienia sprawy do Europejskiego Trybunału Praw Człowieka.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszym odwołaniu wnoszący je domaga się uchylenia wyroku Sądu ds. Służby Publicznej (SSP) z dnia 4 września 2008 r., wydanego w sprawie F-103/07 Duta przeciwko Trybunałowi Sprawiedliwości, odrzucającego jako niedopuszczalną skargę, w której wnoszący odwołanie domagał się po pierwsze stwierdzenia nieważności pisma informującego go o tym, że nie zostanie mu zaproponowane stanowisko referendarza, a po drugie zasądzenia odszkodowania za poniesioną jego zdaniem szkodę.

Na poparcie odwołania wnoszący je podnosi z jednej strony, że jego prawo do rzetelnego procesu, przewidziane w art. 6 ust. 1 Europejskiej konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności zostało naruszone wskutek strukturalnego braku bezstronności Sądu Pierwszej Instancji oraz faktu, że członkowie Sądu Pierwszej Instancji i autorzy decyzji zaskarżonych do Sądu ds. Służby Publicznej osobiście się znają. Z drugiej strony wnoszący odwołanie odsyła do zarzutów i argumentów przedstawionych przez niego w toku postępowania w pierwszej instancji, wśród których figuruje naruszenie zasad przejrzystości, dobrej wiary oraz równego traktowania.

Ponadto wnoszący odwołanie oświadcza, że jest przekonany, iż sprawiedliwość będzie mógł uzyskać jedynie przed sądem rzeczywiście niezależnym od jego przeciwnika procesowego, tj. Trybunału Sprawiedliwości i zastrzega sobie prawo do przedstawienia swoich argumentów przed Europejskim Trybunałem Praw Człowieka.”

<u>Powiadomienie nr</u>	Spis treści (ciąg dalszy)	Strona
2009/C 167/44	Sprawa T-210/09: Skarga wniesiona w dniu 26 maja 2009 r. — Formenti Seleo przeciwko Komisji	22
2009/C 167/45	Sprawa T-216/09: Skarga wniesiona w dniu 27 maja 2009 r. — Astrim i Elyo Italia przeciwko Komisji	23

Sąd do spraw Służby Publicznej

2009/C 167/46	Sprawa F-27/09: Skarga wniesiona w dniu 27 marca 2009 r. — Ingo Hanschmann przeciwko Euro- polowi	25
2009/C 167/47	Sprawa F-28/09: Skarga wniesiona w dniu 27 marca 2009 r. — Kipp przeciwko Europolowi	25
2009/C 167/48	Sprawa F-34/09: Skarga wniesiona w dniu 2 kwietnia 2009 r. — Sluiter przeciwko Europolowi	25
2009/C 167/49	Sprawa F-35/09: Skarga wniesiona w dniu 2 kwietnia 2009 r. — Visser — Fornt Raya przeciwko Europolowi	26
2009/C 167/50	Sprawa F-36/09: Skarga wniesiona w dniu 2 kwietnia 2009 r. — Armitage-Wilson przeciwko Euro- polowi	26
2009/C 167/51	Sprawa F-37/09: Skarga wniesiona w dniu 2 kwietnia 2009 r. — Doyle przeciwko Europolowi	26
2009/C 167/52	Sprawa F-38/09: Skarga wniesiona w dniu 2 kwietnia 2009 r. — Breige Martin przeciwko Europolowi	26
2009/C 167/53	Sprawa F-39/09: Skarga wniesiona w dniu 2 kwietnia 2009 r. — Goddijn przeciwko Europolowi ...	27
2009/C 167/54	Sprawa F-49/09: Skarga wniesiona w dniu 12 maja 2009 r. — Wendler przeciwko Komisji	27
2009/C 167/55	Sprawa F-50/09: Skarga wniesiona w dniu 12 maja 2009 r. — Missir Mamachi di Lusignano przeciwko Komisji	27
2009/C 167/56	Sprawa F-54/09: Skarga wniesiona w dniu 20 maja 2009 r. — Lebedef przeciwko Komisji	28

Sprostowania

2009/C 167/57	Sprostowanie opublikowanego w Dzienniku Urzędowym komunikatu w sprawie T-475/08 P (Dz.U. C 69 z 21.3.2009, s. 40)	29
---------------	--	----

CENY PRENUMERATY w 2009 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 000 EUR/rok (*)
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	100 EUR/miesiąc (*)
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie CD-ROM	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	700 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	70 EUR/miesiąc
Dziennik Urzędowy UE, seria C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	400 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	40 EUR/miesiąc
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie CD-ROM (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	500 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, CD-ROM dwa razy w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	360 EUR/rok (= 30 EUR/miesiąc)
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

(*) Pojedyncze egzemplarze: od 1 do 32 stron: 6 EUR
 od 33 do 64 stron: 12 EUR
 powyżej 64 stron: cena ustalana indywidualnie

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczym CD-ROM-ie.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Odpłatne publikacje, wydawane przez Urząd Oficjalnych Publikacji Wspólnot Europejskich, dostępne są u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa oraz aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>